

BİLİNÇLİ VE İLİMLİ MÜSLÜMAN OLMAK

a. Allah'ın Rızasını Kazanmaya Çalışmak

Kur'an-ı Kerîm, istifham ve istinkâri ile sorarak, yani olmaz böyle şey manasına.

Buyuruyor ki;

Biz sizi abes yere mi yarattık sanıyorsunuz?

Bize dönmeyeceğinizi mi sanıyorsunuz?

أَفَحَسِبْتُمْ أَنَّمَا خَلَقْنَاكُمْ عَبَثًا

Efahasibtüm ennemâ haleknâküm 'abesen. (Mü'minûn Suresi 115. Ayet)

Boş yere mi?

Yani tesadüfü mü yaratıldınız?

Amaçsız mı yaratıldınız?

Abes yere mi yaratıldınız?

Hayır, öyle değil. Bir hikmetle, binbir hikmetle, sayısız hikmetle yaratılmış ve bir takım vazifelerle mesul ve yükümlü tutulmuş bulunuyoruz.

Onun için Kendi şahsi, ailevi, ferdi, sıhhî, mali meselelerimizi halletsek bile içimiz rahat etmiyor. Diyelim ki, ev bark sahibi olduk, araba sahibi olduk, ticarethane sahibi olduk, para sahibi olduk, mevki makam sahibi olduk, rütbe

sahibi olduk, yine tatmin olmuyoruz. Yine içimiz rahat etmiyor.

Neden?

Çünkü Allah Teâlâ Hazretleri bize birtakım görevler işaret buyurmuş, emir buyurmuş, bizim onları yapmamız lazım. Şahsi mutluluğumuz, şahsi rahatlığımız, huzurumuz, refahımız kâfi değil. Hatta her nimetin bir sorumluluğu var. Nereden kazanıldığı, şükrünün eda edilip edilmediği, vazifelerin yapılıp yapılmadığı, yapılması gereken bazı vazifeler niçin yapılmadı, yapılmaması gereken birtakım işler niçin yapıldı diye, biri bilen, içimizin dışımızı bilen, Allah Teâlâ Hazretleri bu dünya hayatından bizi hesaba çekecek diye biliyoruz. Mizan haktır, hesap haktır, mahşer haktır, efendim mahkeme-i kübra haktır, cennet haktır, cehennem haktır diye biliyoruz. Onun için batılılar gibi, zamane insanları gibi, gayrimüslimler gibi, münkirler gibi, dünya peresler gibi, materyalistler gibi maddi birtakım şeylere sahip olduğumuz zaman işimiz tamam oldu, tamam artık mutluyum, evim var, barkım var, yazlığım var, kışlığım var, otomobilim var, param var, mevkiim var, makam var, tamam diyemiyoruz. Hatta mutluluğun içinde, nimetlerin içinde

rahatsız olmaya başlıyoruz. Yani ben bu nimete mazharım ama başka Müslümanlar da sahip mi, mazhar mı bunlara? Ben elimdeki imkânları gerekli şekilde kullanıyor muyum, kullanmıyor muyum? Yapmadığım şeyler var mı?

Vazifeler var mı?

İhmal ettiğim, unuttuğum, hatırıma gelmeyen, üzerime görev olarak tertip ettiği halde yapmadığım vazifeler var mı diye arıyoruz, düşünüyoruz. Rahatı kendimiz terk ediyoruz. Ebû Eyyüb el-Ensârî Hazretleri misal, yaşlanmış çok cihatlara katılmış, Peygamber Efendimiz'in ev sahipliği şerefine mazhar, hafız-ı kelâm, kelâm-ı kadim, çok meziyetlere sahip bir büyük zât-ı muhterem ama cihatla ilgili âyet-i kerîmeyi okuduğu zaman diyor ki, verin benim kılıcımı, kalkanımı, zırhımı, ben cihata gideceğim. Diyorlar ki artık sen yaşılandın, yaptın da vazifeleri. Resûlullah zamanında da sallallahu aleyhi ve sellem'in hoşnut olacağı şekilde vazifelerini de yaptın. Şimdi ihtiyarsın, hadi o vazifeleri biz yapalım, sen otur torunlarının başında dedikleri zaman razı olmuyor. Hâlâ hatun razı olmuyor. Kimisi Kıbrıs'ta türbesi, kimisi İstanbul'da, kimisi Adıyaman'da, kimisi Semerkant'ta, kimisi daha başka bir yerde,

hepsi bir mes'uliyet duygusu, sorumluluk yükü altında kendilerinin Allah'ın rızasını kazanmalarının gerektiğini düşünerek rahatlarını terk etmişler. İmkânlarını tepmişler. Mutluluğu yakalamışken onunla tatmin olmamışlar, daha büyük mutlulukları sağlamak, Allah'ın rızası kazanmak için çalışmalar yapmışlar. Aynı duygu her müslümanda vardır. Bu sadece bize mahsus bir şey değil. Sadece şuradaki insanlara mahsus değil. Bütün Müslümanların imanının gereği, ana zihniyeti budur. Şimdi Allah'a kulluk yapacağız. Şek şüphe yok. Allah Teâlâ Hazretleri bu hayatı bir imtihan yeri olarak yaratmış. Bir müddet bu sahnede gömüleceğiz, sonra sahneden çekilip gideceğiz, yolcuyuz. Ezelden gelip ebede gidiyoruz. Ve bu dünya hayatında yaptıklarımızdan, yapmadıklarımızdan sorgu ve suale maruz tutulacağız diye düşünüyoruz.

Ve Allah Teâlâ Hazretlerinin dinine hizmet etmek istiyoruz. Kur'an-ı Kerim'de farzı okurken geçmişti.

Bismillâhirrahmânirrahîm.

لَا يَسْتَوِي الْقَاعِدُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ غَيْرُ أُولِي
الضَّرَرِ وَالْمُجَاهِدُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ بِأَمْوَالِهِمْ
وَأَنْفُسِهِمْ

*Lâ yestevi'l-kâ'idûne mine'l-mü'minîne
ğayru üli'd-darari ve'l-mücâhidûne fî
sebîli'llâhi bi-emvâlihîm ve enfûsihim. (Nisâ
Suresi 95. Ayet)*

Müslümanlarda hastalığı mazereti olanlar müstesna, oturanlarla malıyla canıyla cihad edenler bir olmaz.

Lâ yestevî'l-kâ'idûne. Oturanlar.

*ve'l-mücâhidûne fî sebîlillâhi bi-emvâli-
him ve enfûsihim. Malı ile canı ile cihad eden-
ler bir olmaz. Müsâvî olmazlar.*

فَضَّلَ اللَّهُ الْمُجَاهِدِينَ بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ عَلَى
الْقَاعِدِينَ دَرَجَةً وَكُلًّا وَعَدَ اللَّهُ الْحُسْنَى

*Faddale'llâhü'l-mücâhidîne bi-emvâlihîm
ve enfûsihim 'alâ'l-kâ'idîne deraceten ve kül-
len ve'adallâhü'l-hüsnâ. (Nisâ Suresi 95. Ayet)*

*Ve küllen ve'adallâhü'l-hüsnâ. Cümlesi
hal cümlesi. Yani hepsine Allah iyilikler vaad
etmiş olmasına rağmen, Allah Teâlâ Hazretleri
yolunda cihad edenleri, oturanlardan kat kat*

kat kat fazla büyük mükâfatlarla taltif edeceğini bu ayet-i kerimede bildiriyor. Cuma vaa-zında da okuduğum âyet-i kerîmeyi tekrar burada Allah'ın emri olarak, Cuma'da bulunmayan kardeşlerim de duysun diye hatırlatmak istiyorum ki, Allah Teâlâ Hazretleri buyuruyor;

Bismillâhirrahmânirrahîm.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُونُوا أَنْصَارَ اللَّهِ كَمَا قَالَ

عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ لِلْحَوَارِيِّينَ مَنْ أَنْصَارِي إِلَى اللَّهِ

Yâ eyyuhellezîne âmenû.

Ey iman sahipleri! Ey iman etmiş olan mümin kullar!

Kûnû ensârallâhi.

Allah Teâlâ Hazretlerinin dininin yardımcıları olun.

Nasıl yardımcılar?

Kemâ kâle ‘îsâ’bnü meryeme li’l-havâriyyîne men ensârî ile’llâhi kâle’l-havâriyyûne nahnü ensârullâh. (Saff Suresi 14. Ayet)

Hazreti İsa *aleyhisselam* peygamber olarak vazifelendirilince havarilerin kendisine yardım ettiği gibi. Allah yolunda Allah'ın dinine yardımcıları olmak lazım. Sahâbe-i kirâmın, ensarın, muhacirinin Resûlullah'a yardım ettiği

gibi. Allah'ın dinini yaymak hususunda malıyla ve canıyla. Yani kesenin ağzını da açacak, masraf da yapacak, paralar da gidecek, helal yoldan kazanılmış paralar da gidecek, insanın en sevdiği canı da gidecek. Canını da vermek var işin içinde ve bu canı vermeye can atmışlar. Can vermeye niyet etmişler kefenleri yanlarına alıp, buna bizi sarsınlar yolda ölürsek diye. Şehide kefen yok ama ölürsek diye kefenlerini yanına alıp başlarına sarık diye dolayıp yola çıkmışlar. Ölmek için yola çıkmışlar. Ölmeyi temenni ederek, şehit olmayı temenni ederek yola çıkmışlar. Öyle çalışmışlar. Gelmişler, göçmüşler. Fatih Sultan Mehmet Han bu trabzonu fethederken yollar olmadığı için tepelerden açması gerektiği zaman atından inip eteğini şöyle beline kaldırıp zahmetler içinde burnundan terler damlaya damlaya yürürken, akrabası yaşlı bir hatun diyor ki, evladım nice mülkün var, nice beldelerin var yani bu zahmeti çekmeye senin gibi bir sultanın böyle meşakatlere uğramasına gönlümüz razı olmuyor, ne lüzum var diyince diyor ki:

Allah Teâlâ Hazretleri, Ey hatun, ey valide, ey teyze, neyse Allah Teâlâ Hazretleri cihadın kılıcını bugün bizim elimize vermiştir.

Vazifemizi yapmazsak Allah bizden sorar diyor. Fatih Sultan Mehmet Han. Amasra Kalesini fet-
hetmiş, yürümüş, gelmiş Trabzon'u fethet-
meye. Buraları fetheylemiş. Allah rahmet ey-
lesin, mekânı cennet olsun. Şimdi muhterem
kardeşlerim sıra bize geldi. İmtihan hepimiz
için. Allah Teâlâ Hazretleri bizden vazife isti-
yor, ödev istiyor, hizmet istiyor, fedakârlık is-
tiyor ve bunu karşılığında cennete vereceğini
vaat ediyor.

Bismillâhirrahmânirrahîm.

إِنَّ اللَّهَ اشْتَرَى مِنَ الْمُؤْمِنِينَ أَنْفُسَهُمْ وَأَمْوَالَهُمْ بِأَنْ
لَهُمُ الْجَنَّةَ

*Inne'llâheşterâ mine'l-mü'minîne enfüse-
hüm ve emvâlehüm bi-enne lehümü'l-cenneh.*
(Tevbe Suresi 111. Ayet)

Allah Müslümanların canlarını ve mallarını
satın aldı. El koydu onlara. Mukabilinde cen-
neti vermek üzere malları, canları Allah yoluna
sarf etsinler diye, Allah onlardan canlarının
mallarına müşteri oldu, telep ediyor diye ayet-
i kerimede bildiriliyor.

Şimdi muhterem kardeşlerim, bizim müs-
lümanlığımız ile sahâbe-i kirâm müslümanlığı
arasında çok büyük farklar var. Muazzam

farklar var. Bu farkları görmek isterseniz sahâbe-i kirâm, rıdvanullah teâlâ aleyhim ve ecmaîn hazretlerinin hayatlarını okuyun. Dergilerimizde biz ciltler halinde verdik. Herkes okusun diye. Sahabe nasıl yaşamış, nasıl düşünmüş, nasıl davranmış, nasıl çalışmış görsünler diye.

Sahâbe-i Kirâm Resûlullah'ın methettiği tabakadır. Resûlullah'ın rahle-i tedrisinde yetişmiş tabakadır. Bizim için en önemli numunedir, onların anlayışı, hayata bakışı ile bizim bakışımız arasında muazzam fark var.

Amr ibn Âs radiyallahu anh, Mısır'ın o zamanki baş şehri olan Fustat şehrini fethe giderken, kalede kendisini savunma tedbiri almış, kapıları kapatmış, silahlanmışlar, burçların üstüne çıkmışlar. Amr ibn Âs 'ın mahiyetinde kim bilir kaç bin tane sahabe vardı, yani çok büyük bir kalabalık yok. Haber gönderiyor kaleye, diyor ki bizimle uğraşmaya kalkmayın, bizimle savaşılamazsınız, bizimle baş edemezsiniz, bizi engelleyemezsiniz, bizi durduramazsınız, çünkü siz yaşamak istiyorsunuz, sizin amacınız yaşamak, rahat etmek, mutlu olmak, zengin olmak, bahtiyar olmak. Ama benim ordumun mensuplarının her birisi şehit olmak istiyor.

Yaşamak istemiyor. Şehit olmak istiyor. Bir insanın kalbinde şehit olma arzusu olmadan, niyeti olmadan ölürse, münafıklık üzere ölür diyor Peygamber Efendimiz sallallahu aleyhi ve sellem. Yani mümin değil parasını vermek, canını verecek Allah yoluna. Ancak öyle başarı kazanmalı. Ancak o şekilde İslâm gelişmiş tarihte. İslâm tarihinin altın sayfaları öyle yazılmış. Destanlar öyle yazılmış, kahramanlıklar öyle yapılmış. Ölmeye gitmişler. Ölmedikleri zaman, şehit olmadıkları zaman ağlamışlar. İki tane asker Çanakkale Harbi'nde ağlıyor. Komutanları yanlarına gelmiş bakmış, iki Mehmetçik ağlıyor.

Demiş, ayıp değil mi?

“Asker adam ağlar mı? Niye ağlıyorsunuz?”

“Bir şey yok komutanım. “

“Niye ağlıyorsunuz ya? Ailelerinizi mi özlediniz? Çocuklarınızı mı düşünüyorsunuz? Düşmandan mı korktunuz? Moraliniz mi bozuldu? Ölüm korkusundan, savaş tehlikesinden... Niye ağlıyorsunuz?”

“Yok, bir şey değil.”

Söyleyin ya! Israr edince diyorlar ki, komutanım biz buraya şehit olmak niyetiyle geldik, Allah bize şehitlik mertebesi versin diye geldik,

ama kaç sefer savaşa giriyoruz, çıkıyoruz, canlı çıkıyoruz, ölmüyoruz, şehitliği acaba Allah bize nasip etmiyor mu, etmeyecek mi, bir kusurumuz mu var, ne hatamız var da Allah bizi şehitlik mertebesine erdirmiyor diye onu düşünüp ona ağlıyoruz diyor. Şimdi bu zamanın Müslümanı, bu zamanın Müslümanı İslâm'ı yemeğinin üzerindeki baharat gibi kullanıyor. Yani hayatında Müslümanca yaşamasa tadı tuzu olmayacak hayatının. Vicdanı yakasını bırakmayacak, sorgu sual açacak.

Niçin Allah rızası için çalışmıyorsun?

Niçin müslümanların yardımına koşmuyorsun?

“Niye vazifelerini yapmıyorsun?” diyecek diye zahiri kurtarmak babında yemeğin üstüne baharat, eker gibi İslâm'ı garnitür olarak kullanıyor. İslâm'ı yaşamıyor. İslâm'ı hayatında uygulamıyor. Ne kılıkta, ne ailede, ne ticaretle. Çok ticaret gördüm ben. Müslüman. Sakallı. Hacı. Ama ticareti bozuk. Hırsız. Benim paramı almış, öbür tarafa vermiş. 850 milyon lira almış, öbür tarafa vermiş. Benim rızam olmadı. Hırsız.

Resmen bir malı sahibinin izni olmadan malı başkasına verirsem bu nedir?

Hırsızlık. Yani müslümanlığın şekli var, kalplerde aslı yok, kökü yok, esası yok.

Hâlbuki nasıl olması lazım müslümanların?

Hayatı sevmemesi lazım. Dünyaya buğz etmesi lazım. Ahireti sevmesi lazım. Cenneti istemesi lazım. Allah yolunda canını vermesi lazım. Malını vermesi lazım. Malını haydi haydi vermesi lazım. Şimdi Müslüman camiden çıkarırken köşedeki profesyonel dilenciye İki bin lira para attı da kendisinin iyilik yaptığı kanaatini de sanıyor kendisi. Tamam. Üç kuruşluk bir mum alsa yandırsa cümle kâinatı ziyade sanır. Işıklanındırılmış sanır. Gidip türbenin önüne bir mum yaktı mı tamam. Her şey bitiyor. Bir tür eşarp şifon mu diyorlar? Saçları da bozulmasın diye kadın. Berber para vermiş, altı aylık kombinasyon permalar yaptırmış, saçları bozulmasın diye tülpent, incecik şeyi şöyle yavaş yavaş örtüyor başına, cahil gidiyor, Eyüp Sultan'da tamam. Eyüp Sultan Hazretleri karşısına bir dua etti mi tamam, uçtu. Bitti.

Yağma mı var? Yağma mı var?

Allah Teâlâ Hazretleri buyuruyor ki Kur'an-ı Kerîm'de;

Bismillâhirrahmânirrahîm.

أَحْسِبَ النَّاسُ أَنْ يُتْرَكُوا أَنْ يَقُولُوا ءَامَنَّا وَهُمْ لَا يُفْتَنُونَ

Ehasibe'n-nâsü en yütrakû en yekûlû âmennâ vehüm lâ yüftenûn. (Ankebût Suresi 2. Ayet)

Yani biz müslüman olduk dedikten sonra Allah Müslümanları imtihan etmeyeceğini mi sanıyor insanlar?

Öyle şey olur mu?

Hem bizi hem bizden önceki ümmetleri Allah Teâlâ Hazretleri sıdk-ı sadakati belli olsun diye imtihan etti. Çeşitli hadiselerle Musa aleyhisselam'ın kavmi imtihan oldu, İsa aleyhisselam'ın kavmi imtihan oldu, öteki peygamberlerin, İbrahim aleyhisselam'ın, Lut aleyhisselam'ın evlatları, ailesi, kendisi hepsi çeşit çeşit imtihanlardan geçirildiler. Allah Teâlâ hazretleri Habibi edibi Muhammed-i Mustafa'sı kör kimseye bakmadı da, öteki itibarlı iki üç kimseyi İslâm'a çekmeye çalışmak için onunla konuştu diye Ötekisi tekrar tekrar, ya Resûlallah diye sohbete dalıyor diye, yüzünü buruşturdu diye Abese Suresini indiriyor. Abese suresini indiriyor, te'dib ediyor Habib-i edibini. Öyle yapma. Samimi olan kimseye değer ver. Ona

yüzünü buruşturma manasına. Abdullah b. Ümmü Mektûm Resûlullahın yanına geldiği zaman Efendimiz gel bakalım derdi. A'ma iki gözü görmüyor. Gel bakalım. Kendisi sebebiyle Allah'ın beni azarladığı kardeşim, gel bakalım derdi. O gelip Resûlullah'a âşık, samimi, ihlâslı, ona dursun bakalım sırasını beklesin, ondan sonra konuşuruz gibi Efendimiz iki üç defa çıkış yapınca, yüzünü buruşturdu diye, bak Abese suresi iniyor.

كَلَّا إِنَّهَا تَذْكِرَةٌ

Kellâ innehâ tezkirah. (Abese Suresi 11. Ayet)

Hayır, bu bir hatırlatmadır, bir daha böyle yapma diye Resûlullah'a şey geliyor.

Muhterem kardeşlerim, biz Resûlullah'tan kıymetli miyiz?

Allah'ın elçisinden, Habibullah'tan kıymetli miyiz?

Allah bize hesap sormayacak mı?

O Muhammed-i Mustafa'sına bir yüz buruşturdu diye hesap soracaksa, soruyorsa, te'dib ediyorsa,

وَتُخْفِي فِي نَفْسِكَ مَا اللَّهُ مُبْدِيهِ وَتَخْشَى النَّاسَ
وَاللَّهُ أَحَقُّ أَنْ تَخْشَاهُ

*Ve tehşâ'n-nâse vallâhü ehakku en teh-
şâhâ.*

İnsanlardan çekiniyorsun, korkuyorsun.
Hâlbuki Allah'tan korkmak lazım.

Ve tühfî fî nefsike me'llâhü mübdîhi.
(Ahzâb Suresi 37. Ayet)

Allah'ın aşağı vuracağı şeyi gönlünde saklı-
yorsun, insanlardan korkuyorsun, insanları şey
yapıyorsun diye yeri geldiği zaman nasıl ikaz
ediyor Allah Teâlâ Hazretleri?

Günah işleyen seni, beni, başkasını ikaz
etmeyecek mi?

Mutlaka zorlu ve amansız ve derin ve uzun
bir hesabı var bu işin. O bakımdan ölmeden ev-
vel, fırsat elden kaçmadan, iş işten geçmeden
evvel Allah Teâlâ Hazretlerinin rızasını kazan-
mak zorundayız.

Yani müslüman olarak ne yapmamız lazım?

Kendimizi Allah'a sevdirmek zorundayız.
Beğendireceğiz kendimizi. Gelinlik bir kızın,
görücü geliyor. İçeride giyinip kahve getirdiği
gibi, ikramı yaptığı gibi, taranıp süslendiği gibi
biz de süsleneceğiz Allah'a karşı. Ama nasıl?

İbrahim ibn-i Ethem Hazretleri diyor ki:

إِذَا اشْتَغَلَ النَّاسُ بِتَزْيِينِ الظَّاهِرِ فَاشْتَغِلْ أَنْتَ
بِتَزْيِينِ الْبَاطِنِ

"İze's-teğale'n-nâsü bi-tezyîni'z-zâhirî
feşteğil ente bi-tezyîni'l-bâtın."

İnsanlar dışarıyı süslemekle meşgulken,
sen onların yaptığı gibi yapma, gittiği yoldan
gitme, sen gönlünü süsle, içini ziynetlendir,
batınını güzel eyle diyor.

Yani batının güzelliği nedir?

Kalbin temizliğidir, safılığıdır, niyetinin
hâlisliğidir, duygularının samimi olmasıdır, iyi
niyetli olmasıdır, kalbinden kötülük geçmeme-
sidir, huylarının güzel olmasıdır, kafasının, dü-
şüncesinin, gönlünün iyi olmasıdır.

Buna kim dikkat ediyor şimdi?

Kim dikkat ediyor?

Kalbinin duygularının halis olmasına, niye-
tinin salih, halis niyet olmasına, ahlâkının için-
deki duygularının tertemiz olmasına kim dikkat
ediyor?

إِنَّ اللَّهَ لَا يَنْظُرُ إِلَى صَوْرِكُمْ وَأَجْسَامِكُمْ وَلَكِنْ
يَنْظُرُ إِلَى قُلُوبِكُمْ وَأَعْمَالِكُمْ

"İnna'llahe lâ yenzuru ilâ suveriküm ve ecsâmiküm."

Allah sizin dışınıza, rütbenize, giyimize, kuşamınıza, boyunuza, postunuza bakmaz.

"Ve lâkin yenzuru ilâ kulûbiküm."

Gönlünüze bakar, kafa yapınıza bakar, niyetinize bakar.

Ve emvâlikûm.

O niyete göre yaptığınız amellere bakar.

Kim bunları düşünüyor?

Kim gönlüme Allah'ın sevdiği bir gönül yapmaya çalışıyor?

Yapmak zorundadınız. Hazreti Ömer radiyallahu anh buyurdu ki, Hâsibû enfusekum kable en tuhâsebû. Mahkeme-i Kübra gelip de ahirette hesaba çekilmezden önce siz kendi kendinizi hesaba çekin.

وَتَزَيِّنُوا لِلْأَرْضِ الْأَكْبَرِ

"Ve tezeyyenû li'l-erdi'l-ekber."

Allah Teâlâ Hazretlerine kulların arz olduğu zaman, mahkeme-i Kübra'da, efendim gizlilerin âşikâr edildiği, hesapların görüldüğü, yapılanların sorulduğu zaman için hazırlık yapın diyor Hz. Ömer, *fe-zeyyenü*, ziynetlendirin kendinizi, süsleyin, Allah'ın sevdiği sıfatlarla

müzeyyen eyleyin kendinizi diyor, O bakımdan işin bu yönüne fevkalade dikkat etmemiz gerekiyor. Şimdi bizim zamanımız işte 20. yüzyıl, 21. yüzyıla girmek üzereyiz. Ama Allah divanında insanların hepsi eşit. Sahâbe-i Kirâm neyse bizler de aynı emirlerle mükellefiz. Bizler de aynı vazifelerle mükellefiz. Biz, ilmi-mizi, irfanımızı kullanarak, aklımızı, fikrimizi kullanarak, Allah Teâlâ Hazretlerinin sevdiği kul olmaya çalışmamız lazım.

b. Allah'ı Sevmek ve Sevdiği Kul Olmak

Allah Teâlâ Hazretleri kimi sever?

Kur'an-ı Kerim'de bazı ayet-i kerime var, kerimeler var. Bunlar da Allah şu insanları seviyorum diye bildiriyor.

إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ التَّوَّابِينَ وَيُحِبُّ الْمُتَطَهِّرِينَ

İnne'llâhe yühibbü't-tevvâbîne ve yühibbü'l-mütetahhirîn. (Bakara Suresi 222. Ayet)

Mesela Allah çok tevbe edici kulları sever. Günahını anlayıp hatasına hemen döner, hak yola hemen gelen kulları Allah sever. Temizlenen, içini dışını kalbini tevbeyle, suyla, abdestle, gusülle temizleyen kulları sever diyor. Demek ki zahiri ve batını temizlik olacak, Allah

Teâlâ Hazretlerine dönüş olacak, hâlislik olacak, sabırlılık olacak, efendim, takva olacak. Yani bunlara dikkat edip, Allah Teâlâ Hazretlerinin sevdiği bir kul olmaya mutlaka çalışmamız lazım. Bu bizim hayat ve memat meselemizden de ileride mühim bir mesele. Yani Allah bizi sevmese ne oluruz?

خَسِرَ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةَ

Hasira'd-dünyâ vel-âhirah. (Hac Suresi 11. Ayet)

Dünyamız ve ahiretimiz mahvolur. Mutlaka Allah'ın sevdiği bir kul olmağa mecburuz.

Allah kimleri sever?

Bunu mutlaka araştırmak zorundayız. Kur'an-ı Kerîm'i bunun için tarayın, araştırın. Meali üç defa, beş defa, yedi kere okuyun, ben söylemeyeyim. Siz kendiniz bulun ki, kendisi buldu mu kıymeti olur. Çalıştın mı insan, daha iyi hatırında kalır. Allah kimleri sever diye, her biriniz bir araştırın bakalım ayet-i kerimeler yazın bir dosya kâğıdına, bir ev ödevi yapın bakalım Allah kimleri severmiş.

Kısaca söylemek gerekirse, muhterem kardeşlerim. Peygamber Efendimiz'in zamandaki ehli kitaptan bazı kimseler, biz dediler,

Allah'ın sevgili kullarıyız, Allah'ı da seven insanlarız, Allah'ın Peygamber gönderdiği bir ümmettiz biz de. Bizim de Peygamberimiz kitabımız var.

نَحْنُ أَوْلَادُ اللَّهِ وَأَحِبَّاءُهُ

Nahnü ebnâü'llâhi ve ehîbbâüh. (Mâide Suresi 18. Ayet)

Biz Allah'ın evlatlarıyız ve Allah'ın sevdiği kimseleriz. Allah'ı seven kimseleriz. Öyle laf yok. Lafla iş olmaz, yetmez. Allah lafa değer vermiyor, işe değer veriyor. Eğer dilinde lafı var da özünde içinde aslı yoksa o daha kötü bir şey oluyor. O bakımdan amellere bakıyor Allah Teâlâ Hazretleri.

Bismillâhirrahmânirrahîm.

قُلْ إِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ اللَّهَ فَاتَّبِعُونِي يُحْبِبْكُمُ اللَّهُ

Kul in küntüm tühibbûne'llâhe.

Eğer siz Allah'ı seviyor idiyerseniz, seviyorum dediniz ya, hakikaten öyle idiyse vaziyet.

Fe'ttebi'ûnî yühbibkümü'llâhü. (Âl-i İmrân Suresi 31. Ayet)

O zaman bana tabi olun. Hadi bakalım, madem Allah'ı seviyorsunuz, Allah'ı seven, Allah'ın her şeyini sever. Allah'ı sever, Allah'ın zikirini sever. Allah'ı sever, Allah'ın adını sever.

Allah'ı seven, Allah'ın kaderini sever. Allah'ı seven, Allah'ın sevgilisini sever. Allah'ı seven, Allah'ın kitabını sever. Kitabullah'ı seveceksin, Habîbullah'ı seveceksin, Resûlullah'ı seveceksin, Kaderullah'ı seveceksin, Kelâmullah'ı seveceksin. Kur'an-ı Kerîm'i sevmezsin, okumazsın, öğrenmemişsin, araştırmamışsın, takip etmemişsin, ezberlememişsin, mealini kırk yaşına gelmişsin, elli yaşına gelmişsin, devretlenmişsin, okumamışsın. Haberin yok. Allah'ın gönderdiği mektuptan, kitaptan, kitaptan haberin yok.

Nasıl müslümanlık?

Allah peygamberlere bile yüzünü buruşturduğu zaman hesap soran Allah celle celaluhu sana hesap sormayacak mı?

Sen Allah'ın Habîbi değilsin ki, Elçisi değilsin ki, onun çok ayağının tozu olamazsın. Geçtiği yolların tozun zerresi olamazsın. Elbette senin çok daha fazla çalışman lazım, çok daha dikkat etmen lazım.

Muhterem Kardeşlerim. İnsanın dünya ve ahiret saadeti Allah'a kendisi sevdirmeye bağlı. Bu da Resûlullah'a itibar etmeye bağlı, bu da ilme bağlı.

Onun için Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem hazretleri hadîs-i şerîfi de buyurdu ki;
el-ilmü hayâtü'l-İslâm. İlim İslâm'ın canıdır, hayatıdır. İlim var mı İslâm var.

İlim yok mu?

Taklidi müslümanlık var, saçma sapan işler var, abuk sabuk işler var, yanlış çıkışlar var, yanlış düşünceler var, yanlış görüşler var.

Neden?

İlim yok. İlim olmadan bir şey olmaz. Canı yok işin. El'ilmü hayâtül islâm. İslâm'ın hayatıdır. Ve imâdül îmân. İmanın da direğidir. İlim olmadı mı adamın imanı bile doğru düzgün duramaz. Bir gazeteyi okur, hadi atla o tarafa koyar.

Acaba reenkarnasyon var mı?

Acaba tenasüh var mı?

Acaba şu şöyle mi?

Acaba bu böyle mi?

Hocam ne dersiniz böyle?

Ya Allah Teâlâ Hazretleri ruhları tekrar tekrar kullanılmış mal mı kullanacak yani?

Efendim bilmem dünya bir daha gelmiş, bir daha gelecek, bir daha gelecek. O zaman çeşit olmazdı. Adet artmazdı. Adet arttığına göre hâlkullah, mahlukatullah feyazan ettiğine

göre, çoğaldığına göre böyle bir şey yok. Bu Hintlilerden gelme bir şey, uyduruk bir din. Kazakistan'dan bir doçent geldi bana diyor ki, Hocam diyor, Hindistan'dan Krişna dinine mensup rahipler geliyorlar, Kazakistan'dan onları Budist yapmaya, Krişna dinine sokmaya çalışıyorlar diyor. Hristiyanlar harıl harıl çalışıyorlar diyor, bizim öz Müslüman kardeşlerimizi Hristiyanlığa çekmeye çalışıyorlar diyor.

Nerede Allah'ın erleri?

Nerede?

Hani Allah'ın dinine yardım edecek insanlar nerede?

Trabzon'dakiler İstanbul'dakiler yardım etsin diyor. İstanbul'dakiler Trabzon'dakilere şey yapıyor. Ötekiler berikine atıyor. Arapların parası çok onlar yapsın. Araplar, Türkler, Kahramandır onlar yapsın diyor.

Öyle şey olur mu?

Herkesin görevi var. Her Müslüman kendisi hesaba çekilecek ve bu dünya hayatında bir yaptıklarından sorgusu hale tabi olacak. Bir de yapması gerektiğinde yapmadıklarını. Biz şimdi yaptıklarımızı hep düşünüyoruz. Namaz kıldım vs. Ama kılmadığın zaman da sorumluluk var. Zekât vermediğin zaman da sorumluluk var.

Allah'ın buyruğunu tutmadığın zaman da sorumluluk var. Onu düşünen yok. Şimdi dünya değişmiş, şartlar değişmiş, sahâbe-i kirâmın devrindeki güçlükler kalmamış. Almanya'ya gidebiliyorsun, Hristiyanların arasında emniyet içinde yaşayabiliyorsun, Amerika'ya gidebiliyorsun, ihtisas yapabiliyorsun, doktor oluyorsun, ihtisas yapıyorsun, uzmanlık kazanıyorsun, istersen orada senelerce kalabiliyorsun, yaşıyorsun. Hatta Amerika'da, Avrupa'da, Türkiye'dekinden daha serbest Müslümanlar. Daha güzel. Gittim gördüm. Daha güzel. Sakal bırakabiliyor. Kes diyen yok. Başını örtebiliyor. Aç diyen yok. Şalvar giyiyor, giyme diyen yok. Cuma günü ezan okuyor. Havaalanında beni Melbourne'de karşıladılar. Tekbir getirerek, şamata ile bağırarak çağırarak. Ya dedim kızmaz mı bu adamlar?

Yok dedi, burada hürriyet var dediler. Böyle bayraklarla, şeylerle, *Lâ ilâhe illallah*'larla, kelime-i tekbirlerle, şeylerle, tevhidlerle öyle karşıladılar bizi. Bir şey olmaz hocam diyor. Ama Adapazarı'nda *Lâ ilâhe illallah* pankartıyla yürüdü diye senelerce muhakeme ettiler Türkiye'de insanları ve bizim Adapazarı Akademisi'ndeki hoca arkadaşlarım her birini

bir tarafa savurdular. Efendim, çeşitli sıkıntı-
lara maruz tuttular. Yani şartlar değişmiş diye
oradan açtım ya sözü, Amerika'ya gidebiliyor-
sun, derdini anlattığın zaman Amerikalı müslü-
man oluyor. Avrupa'ya gidebiliyorsun, anlattı-
ğın zaman derviş oluyor. Tarikata giriyor. Sakal
bırakıyor. Senden daha iyi müslüman oluyor.
Daha güzel müslüman oluyor. Şuurlu Müslüman
oluyor. Strasbourg'ta karı koca doktor, hocam
çok iyi bir müslüman, Fransız aile var burada
dediler, tanışalım görelim dedim. Yok dediler,
Afganistan'a gitti dediler. Yıllık izni alır almaz
Fransa'dan, hop, yıllık izni nerede geçiriyor?

Akdeniz sahillerinde değil, Nice de değil,
Cannes da değil, plajda değil, eğlence de de-
ğil, piknik de değil.

Nerede geçiriyor Fransız müslüman doktor
zamanını?

Afganistan'da mücahit kardeşlerinin yara-
larını sarmakta kullanıyor. Hem de Fransız hü-
kümetinin, Fransız eczacılarının, doktorlarının
kurdukları vakıflara dilekçeyle müracaat etmiş,
siz hastalara ilaç yardımı yapacağız diye mad-
denizde var. Efendim, ben şimdi Afganistan'a
gidiyorum, hadi bakalım o maddenize göre şu

kadar ilaç verin. Doldurmuş ilaçları kamyonu, kutuya, kutulara neyse, hadi oraya götürüyor.

Sen ne yaptın?

Tekirbağ'daki kızlar oturdukları yerden çeyizlerini, işlerini, karola örtüsü, mutfak takımı, masa takımı, iğne oyası, bilmem ne, bilmem ne, getirdiler bana, ben de hocam bunları sat, ee?

Bunların parası Afganlı kardeşlerimize gönder, götür. Silah alsınlar, cihad etsinler. Bak Tekirdağ'daki kız çocukları çeyizlerini satıyor, Afgan cihadına yardım ediyor. Bak şuura. Kız ne kadar şuurlu, sen ne yaptın?

Herkes kendisine sorsun, ben ne yaptım diye sorsun. Hatta herkes kendisine sorsun. Evvela kendisini bir şey yapsın. Gelelim İbrahim İbn Ethem'in nasihatlerinden bir tanesi de o.

إِذَا اشْتَغَلَ النَّاسُ بِعُيُوبِ النَّاسِ فَاشْتَغِلْ أَنْتَ
بِعُيُوبِ نَفْسِكَ

"İze's-teğale'n-nâsü bi-uyûbi'n-nâsi fe's-tağil bi-'uyûbi nefsike"

İnsanlar başkasının ayıbını görmeyi severler. Hep onunla meşgul olurlar. Hasan şöyle yaptı, Mehmet böyle yaptı, Ahmet böyle yaptı.

"Fe's-tağil bi-'uyûbi nefsike"

Sen öyle yapma. Sen kendi ayıplarını araştı. Benim de kusurum var.

Sabah camiye gelebildin mi?

Namazı cemaatle kılabildin mi?

Yoksa uyku mu tatlı geldi?

Vaktinde kıldın mı?

Kaçırdın mı?

Kaytardın mı?

İşrâk vaktine kadar kaldın mı?

Zikir vazifeni yaptın mı?

Kazancım helal mi?

Vazifelerin yerine gelmiş mi?

Herkes kendi uyubunu, ayıplarını yani kusurlarını yani kendisi inceleyecek. Kötülükleri atacak içinden, içini temizleyecek, ziynetlendirecek.

وَتَزَيِّنُوا لِلْأَرْضِ الْأَكْبَرِ

“*Ve tezeyyenû li'l-l-ardi'l-ekber.*”

O muazzam, Allah Teâlâ Hazretlerine, kulların;

وَعَرِّضُوا عَلَى رَبِّكَ صَفًّا

Ve 'uridû 'alâ rabbike saffâ. (Kehf Suresi 48. Ayet)

Yani Allah'ın huzurunda saf saf divana duracaklar, arz olunacaklar. O muazzam gün için

hazırlanması lazım Müslümanların. Gevşek. Müslüman ticaretinde, Müslüman plajında, Müslüman gazinosunda, Müslüman eğlencesinde, Müslüman televizyonun karşısında, Müslüman radyo cebinde, Walkman belinde, şeyler kulağında, çalgısında, türküsünde, keyfinde, safhasında. Bosna'da insanlar ölüyor. Oyuncak değil. Ermenistan'dan Müslümanlar gidiyor, topraklar elden gidiyor, araziler kayboluyor. Yani, muhterem kardeşlerim, çağ değişmiştir, hudutlar açılmıştır, İslâm'a hizmetin yapılması daha kolaylaşmıştır. Sen iyi müslüman olduğun zaman, İslâm'ı iyi anlattığın zaman adam kendisi geliyor. Viyana camisine ben gittim, bir cami yeri yapmışlar, tamam. Cami sadece namaz kılınan bir yer değildir, bu Trabzon'un camilerin hiçbirinde iş yok.

Niye?

Sadece namaz kılmak, toprakda da kılınır namaz. Cami bir kültür merkezidir, sosyal merkezdir, her şey olacak. Viyana camine gittim, kaç tane salonu var. Kaç tane dershanesi var. Namaz kılınan yeri var, misafirhanesi var, dershanesi var, kütüphanesi var, falancası var, filancası var. Baktım orada sıralara oturmuş

böyle anfi şekilde, kademeli, sandalyelere oturmuş, kalabalıklar, birisi izah veriyor.

Ne yapıyor bunlar?

Buraya İslâm'ı öğrenmeye geliyor bunlar, hocalarıyla, Alman, Avusturyalı okul öğrencileri geliyorlar, hoca bunlara İslâm'ı kısa ana hatlarıyla anlatıyor. Kendisi anlamaya bile geliyor. Kendisi bile geliyor. İstanbul'da bir Doktor, Demiş ki bana Kur'an öğretecek bir hoca.

Hemen mi? Ondan kolay ne var?

Talebelerinden bir tanesine işaret ederim, kalk Şişli Nişantaşı'na, filanca doktorun yazıhanesine git, evine git, Kur'an öğret. Yok. Doktorun istediği o değilmiş. Kur'an-ı Kerîm'in mealini, tefsirini, anlamını bilmek istiyor. Anlamak istiyor. Karı koca doktor olmuş, zengin, parası var, köşkü var, apartmanı var, muayehanesi var ama Kur'an-ı Kerîm'i öğrenmek istiyor. Verbal altındayız hepimiz.

Var mı Trabzon da bir tefsir enstitümüz?

Yani Allah'ın kelâmını anlatacak.

Herkes anlıyor mu?

Camide hoca okudu.

Hangi âyeti okudu?

Nikâhta bir aşr-ı şerîf oku hocam diyorlar. Miras âyetini okuyor Fesubhanallah. Nikâhta

biraz konuyla meclisin biraz ilgisi olması gerekmiyor. Sevinçli yerde matem şeyi, matem yerinde efendim bilmem başka şey manasını bilmiyor.

Manasını bilmeden kulluk olur mu?

Allah'ın sana gönderdiği kitabı bilmeden müslümanlık olur mu?

Olmaz.

İki kere iki dört cevabı bu. Olmaz. Bilmesi lazım.

Peki, öğretecek yer var mı?

Var mı Trabzon'da?

Ne Trabzon'da var, ne İstanbul'da var, ne Ankara'da var. Her şey uydurma. Klasik alışmışız, kubbeli bir cami, iki tarafına iki tane minare, efendim ezanlar okunsun, namazlar kılınsın, kapılar kilitlersin, yallah. Vazife bitti.

Ya müslümanlık olarak o kadar kolay mı?

Öyle mi sanıyorsun?

Vallahi öyle değil. Öyle değil. Müslümanlık dinamik bir hayat. Müslüman yerinde duramaz.

Cami kitlenir mi ya?

Camiler açık olacak. Camilerde ilim öğrencek. Sabahlara kadar Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem Efendimizin mescidi saadetinde ashâb-ı suffe ile sohbetler devam

ederdi. Cami ilim merkezi, irfan merkezi, çalışma yeri. Orada sahâbe-i kirâm yetişiyordu, kabilelere gönderiliyordu.

Tefsiri nereden öğrenecekler?

Hadîsi nereden öğrenecekler?

İmam Hatip Okulu'na gitsin. Yaşı geçmiş adam, tüccar, yaşlanmış, doktor olmuş. İmam Hatip Okulu'na almazlar kazık kadar adamı. O zaman müesseseleri koruyacağız.

c. Kendini Geliştirmek ve İlim Sahibi Olmaya Çalışmak

Şimdi millet, muhterem kardeşlerim, iptidâi insan ile gelişmiş insan arasındaki fark nedir?

Diye soru soruyorum ben kendi kendime. Cevabı şöyle veriyorum. İptidâi insan sadece gördüğüne inanır. Ah! Kafasına kocaman, kelle kadar bir taş oldu mu, tamam bu taş döker. Eliyle tuttu mu, anlar. İptidâi insan bu. Ama gelişmiş insan işin esrarına görünmeyen tarafına da aşına olur. Nasıl Avrupalı bu maddenin atomunu biliyor, molekülünü biliyor, enerjiyi biliyor, yani havadaki elektromanyetik dalgaları biliyor, nasıl yerin altındaki çeşitli şeyleri biliyor?

Yani gelişmiş insan görmediği şeyleri akıl ile bulabilen insan demektir. Aklı gelişmiş de onun için bulabiliyor. Ben gördüğüme inanırım, görmediğıme inanmam. O zaman senin aklın yok. Akıl görünmüyor. Yani böyle münkirler var. Yani diyor ki, sınıfa gelmiş diyor ki talebeye, hadi bakalım Allah'tan şeker isteyin. Çocuk cevap verecek durumda değil. Yâ Rabbi bize şeker ver. Ondan sonra bir de benden şeker isteyin. Öğretmenin bize şeker ver. Cebine şekeri koymuş veriyor. İşte bak diyor. Olsaydı o da verirdi diyor. Bak münkire nasıl küfür aşıyor çocuğa. Görmediğı Allah'ı anlayamıyor. Allah, baş gözüyle görünmez.

لَا تُدْرِكُهُ الْأَبْصَارُ وَهُوَ يُدْرِكُ الْأَبْصَارَ

Lâ tûdrikühü'l-epsâru ve hüve yûdrikü'l-epsâr. (En'âm Suresi 103. Ayet)

Baş gözüyle görünmez ama akıl gözüyle, gönül gözüyle görülür, bulunur. Atomu görebiliyor musun?

Virüsleri görebiliyor musun?

Yani ilmin böyle görünmeyen fezanın ötesinde efendim maddenin içinde, yerin derinliklerinde olan şeyleri veya başka manevi gerçeklerin nasıl yakaladığını biliyoruz biz.

Şimdi, iptidâi insanlar da, insan bir kere, çeşitli şekillerde tarif etmişler, filozoflar insanı, insan nedir?

Ben-i Âdem nasıl bir mahlûktur?

Bir tanesi demiş ki, *el-insanü hayavânün nâtikun*. İnsan konuşan bir canlıdır. Konuşma meziyeti var. Çünkü konuşma, beyân.

الرَّحْمَنُ عَلَّمَ الْقُرْآنَ خَلَقَ الْإِنْسَانَ عَلَّمَهُ الْبَيَانَ

er-rahmân. Alleme'l-Kur-ân. Haleka'l-insân. Allemehü'l-beyân. (Rahmân Suresi 1-4. Ayet)

Yani beyân kabiliyeti, konuşma kabiliyeti çok yüksek bir meziyettir. Her varlıkta görülüyor. Çünkü konuşma düşünceden sonra oluyor. Hem zihin gelişmiş olacak, hem de onun ifade edecek sistem kurulmuş olacak. Bunu bilmeyen bilmez de, bilen beyânının ne kadar büyük bir nimet olduğunu bilir. Kur'an-ı Kerîm'de de Allah onun için, *Haleka'l-insân*, Allah insanı yarattı. *Allemehü'l-beyân* diyor. Var mı başka mahlûkatta böyle beyân edebilen, meramını ifade edebilen başka mahlûk var mı?

Yok. En yüksek meziyet ve kabiliyet. Şimdi bizim müslümanlar, zamane müslümanlar, yani kusurlu Müslümanlar, cahil Müslümanlar.

إِنَّهُ كَانَ ظَلُومًا جَهُولًا

Innehû kâne zalûmen cehûlâ. (Ahzâb Suresi 72. Ayet)

İnsanoğlu zaten yaratılışı itibariyle nefsi olduğu için, şeytanın kandırmasına muhatap olduğu için çok zalimdir, çok cahildir. Ekseriyetle günahlara dalar ama yani bizim Müslüman öyle olmaması lazım. Mümin olduğu için iyi olması lazım, cahil. Efendim, akli sadece şeye eriyor. Cami yaptırmaya, şadırvan yaptırmaya, minare yaptırmaya yetiyor. Akli o kadar.

Camiyi cami yapan minare midir, şadırvan mıdır?

Camiyi cami yapan cemaattir. Cemaat olmayan yere cami de yapar. Cemaat olmadığı zaman cami yapsan da kapısı kilitli kalır. İşte Ankara'da, bilmem şurada burada, birçok yerde gidiyoruz cami. Cemaat yok kilitli. Zengin gelmiş oraya kubbeli bir cami yapmış, mezarlığa oğlu öldüğü için onun hatırasına bir cami yapmış. Ya mezarlıkta kim gelir de namaz kılabilir? Mezarlık namaz kılma yeri değil ki?

Ora kubbeli bir cami yapmış. İsraf. Yani hayır ama israf. Sen bunu götürüp bir gecekondu Mahallesi'nde bir güzel yer alıp da oraya

yapsaydın, gece gündüz içinde namaz kılınırdı. Yani şey, şekle bakıyor, öze müteallik, derin tedbirleri alamıyor zamane müslümanlar. Derin tedbirler nedir?

Avrupa ne zaman gelişmiş?

Osmanlı'nın karşısında, İslâm'ın karşısında müslümanlar Sicilya'yı fethetmişken, Malta Adası'nı fethetmişken, İspanya'yı fethetmişken Müslümanlar Avrupalılardan üstündü ilmi bakımdan. Avrupalılar İspanya'ya tahsile geliyorlardı. Krallar mektup yazıp rica ediyorlardı, aman şu bizim oğlanı sizin üniversitenizde okutun diye. İsveç kralı oğlunu İspanya'ya gönderiyordu. İlim burada yüksekti, o zaman İspanya'yı almışız, Fransa'ya geçmişiz, Pirana Alplerinden, Sicilya Adası'nı almışız, Malta Adası'nı almışız müslümanlar olarak. Ama sonra Almanlar ileri gitmiş. Hatta hatta Afrika'da çok büyük bir imparatorluk varmış. İslâm'ın gelişmesinden sonra Afrika'da bir okyanustan bir okyanusa çok geniş bir imparatorluk varmış. Amerika'da dergilerini aldım yani orada gördüm. Bir imparatorluk ismini şu anda hatırlayamayacağım. O imparatorun oğlu denizdeki nehirlerden faydalanarak garba doğru gidip yeni bir kıta bulmuş.

Yani neresi?

Amerika. Denizdeki denizden maksat ne?

Gulf Stream gibi vesaire filan deniz içi akıntıları. 200 gemiyle gitmişler, yazıyor tarih kitapları okudum, evde vesika olarak var. 200 gemiyle gitmişler, 3 tane gemi geriye de gelmiş, gemisi orada kalmış. Veyahut orada batmıştır, şöyle de böyle de yani Atlas Okyanusu kolay geçilen bir şey değil ama geri de dönmüşler, haberi de var. Christophe Colomb Amerika'yı bulmuş değil. Amerika diye bir yerin olduğunu müslümanlardan öğrenmiş ve öyle gitmiş. Ondan evvel şey var, müslümanlar ilimde ileriyken Avrupa'yı feth etmişler. Avrupalılar ne zaman ilerlemeye başlamış?

İlim akademilerini kurduğu zaman ilerlemeye başlamış. Kendilerinin ilim bakımından eksik olduğunu anlayıp, bilgi toplamak, araştırma yapmak üzere çalışmalara başladığı zaman ileri gitmeye başlamışlar. Şimdi zamane Müslümanı, bir milyar Müslümanız, yüreğim ya- nıyor, Bosna'da sırfı durduramıyoruz. Köpek gibi herif. Orada ambargo koymuşlar kardeşle- rimize silah yardımı yapamıyoruz. Efendim, iki buçuk sırfı orada halledemiyoruz. Burada Arnavutluk'ta müslümanlar var, Kosova'da müslü- manlar var, Sancak bölgesinde müslümanlar

var, Tuzla'da müslümanlar var. Hepsi birden kalkıp elbirliğiyle kılıç üşüşürseler, ekmek bıçağıyla çalışsalar, sırpları yenecekler. Birlik yok, beraberlik yok, ilim yok, haberleşme yok, vasıta yok, yardımlaşma yok, destek yok. Devletler arası destek yok. Sen oradaki bu zulmü durdurmazsan ben de Petrol istihsâlini, kuyuları, protesto maksadıyla faaliyeti tatil ettim dese Suudi Arabistan, Irak, Libya ne yapacaklar? Avrupa?

Çare arayacak.

Müslümanın müslümanı desteklemesi yok, müessese kurmasını bilmiyor. Şimdi ne dedim? Eski filozoflar insanı;

el-insânü hayavânün nâtikun. diye tarif etmiş. Yani konuşan mahlûktur, insanın üstün meziyeti bu. Ben diyorum ki, başkaları da demişler, kitapta okudum, insan alet yapabilen mahlûktur. Başka mahlûklar yapamıyor bunu. Hava istiyoruz, vantilatör yapmışız. Dışarısını görüp içeriye soğğun gelmemesini istemişiz, camı bulmuşuz. Yorulmayalım diye çare aramışız, motoru bulmuşuz, tekerleği bulmuşuz, arabayı bulmuşuz, atı emrimize almışız, deveye gem takmışız. Yani alet ve vasıtaları bulan mahlûk, insanın meziyeti bu. Ben bundan daha

ileri bir kademe olarak diyorum ki, basit insanlar basit aletler yapar, görünen aletler yapar. Gelişmiş zeki insanlar da görünmeyen, daha kompleks, daha başka türlü aletler yapar. Şimdi, bu görünmeyen, gelişmiş aletlerden en önemlisi kültür müesseseleridir. Gözle görünmez. Yani bir okul açmışsın, bir kütüphane açmışsın, bir vakıf şubesi açmışsın.

Ne işe yarar bu?

Buğday mı ekerler?

Arpa mı biçerler?

Harman mı yaparlar?

Un mu öğütürler?

Ekmek mi pişirirler?

Ne yaparlar?

Hiçbir şeye yaramaz, palavra, boş ver. Öyle değil. Kültür, eğitim, yetiştirmek. İnsan yetiştirildiği zaman insan oluyor. İnsanı yetiştirdiğin zaman, bir insanı yetiştirdiğin zaman bazen bir insan bir milleti kurtarıyor, iyi yetiştirdiğin zaman. O bakımdan İptidâi insan, efendim, iptidâi alet yapar. Cilalı taş devri, yontma taş devri, bilmem bronz devri, bilmem ne devri, işte basit. Bir takım aletler yapmış. Ama gelişmiş insan, süper aletler yapar. Yapıyorlar işte şimdi jet uçakları, efendim füzeler,

vesaireler, vesaireler. Ama daha gelişmiş insan, görünmeyen aletler yapar. Faydası çok büyük olan, görünmeyen aletler yapar.

Şimdi, Eski tarihten misal vereyim.

Nizamu'l Mülk, Selçuklu İmparatorluğunun veziri. İmparatorluk İran'a hakim, Horosan'a hakim, Orta Şark'a hakim, Anadolu'ya hakim, Arabistan'a hakim. Kocaman İmparatorluk. Selçuklu İmparatorluğu. Şikâyet etmişler Sultan Sencer'e. Ya demişler senin bu vezir, hazinenin parasını taşa toprağa yatırıyor. Medrese yatırıyor. Orduya harcamıyor, silaha harcamıyor. Çarçur ediyor paraları demişler, çağırmış. Sultan Sencer, Nizamü'l Mülkü çağırmış huzurda. Demiş ki Lala, sen bizim hazineni boş yere harcıyormuşsun, taşa toprağa harcıyormuşsun, orduya sarf etmiyormuşsun, ordunun gelişmesi için çalışmıyormuşsun. Diyor ki hayır sultanım, senin ordun nedir ki?

Senin ordun seni iki metre boyundaki kargılarıyla iki metre mesafeye kadar koruyabilir. Veya yirmi beş metreye atılan oklarıyla yirmi beş metreye kadar kollayabilir. Ben sana öyle bir ordu hazırlıyorum ki diyor, senin sarhoş askerlerin sızıp uyuduğu zaman onlar kalkarlar. Gece ibadet ederler, Allah'a dua ederler, senin

başarın için yardımcı olurlar, manevi hizmetler yaparlar diyor. Şimdi, Nizamü'l Mülk, ilmin kıymetini anlamış, her yerde nizamiye medreseleri kurmuş ve çok büyük bir gelişme olmuş. Avrupa ilmin kıymetini anlamış, ilim akademileri kurmuş, Fransızca İlimler Akademisi, İngiltere Kraliyet İlimler Akademisi, Daha bilgili olarak, daha teçhizatlı olarak çıkıyorlar. Delikli demir çıktı, mertlik bozuldu diyoruz şimdi biz. Eski- den köroğlu usulü, efendim, iş yumrukla, pazıyla, yağlı güreşle halloluyorken, efendim, şimdi artık uzaktan adam, sen görmüyorsun bile, bir füze atıyor, güm tavan başına çöküyor, mahalle yangına gark oluyor, ateşlerin içinde alev alev yanıyor, nereden geldiğini görmüyorsun bile füzenin. Düşman senin yanında değil ki gırtlığına sarılıp, efendim ciğerini sökesin. Yok.

Nerede?

Geride. Dağın ta arka tarafında, bilmem kaç kilometre geriden, sana füze sallıyor. Senin köyünü, kentini, evini, barkını, sarayını, sarayının içinde çocuğunu, Kaddafi'nin şey yaptı, vurdu. Hesap işi işte, bak akıl gücü bu. Yani görünmeyen başka şeyleri değerlendirebilen insanlar, alet yapabilen, üstün alet yapabilen

insanlar Şimdi ũstũn oluyor. Benim imanımın ũstũnlũĖũ ũstũn, tamam. Ben hakiki bir imana sahibim. Has, halis bir imana sahibim. Allah'ın sevdiği bir imana sahibim ama adam beni yeniyor. Adam savaŐtıĖı zaman yeniyor beni.

Neden?

Elindeki alet edavat mũkemmek olduğu iÇin. Şimdi biz onun iÇin ne yapmalısınız?

Mademki İslâm'ın hayatı ilimledir, o halde ilim erbabı olacağız, âlim olacağız. İlmî yaya-cağız, ilmi ũĖreneceĖiz. Elemanımızı kaliteli yetiŐtirenceĖiz, meziyetli yetiŐtirenceĖiz. Avrupa'daki, Amerika'daki benzeri meslektaŐından daha yũksek yetiŐtirenceĖiz. YetiŐtiremezsek olmaz. Adam ArapĖa biliyor, FarsĖa biliyor, Yunanca biliyor, Latince biliyor, TũrkĖe biliyor, papaz okulunda okumuş, geliyor misyonerlik yapıyor, ayetten bahsediyor, bizim Hacı Baba ayeti bilmez. Kandırıyor. Halkı kandırıyor, yahva őahidi yapıyor. KniŐe dinine sokuyor, transandantal meditasyonmuŐ, bilmem neymiŐ, vesaireymiŐ. yogoimiŐ, yogayımıŐ, bilmem ne filan. Kandırıyor yani. Karşı taraf âlim, benim adamım cahil.

O halde ne yapacağız?

İlme sarmayacağız. O halde süratle kendimizi yetiştireceğiz. Bunun iki faydası var. Bir, kendim kurtulacağım. Allah'ın sevgili kulu olmanın yolunu ilimle öğreneceğim. Kendimi kurtaracağım. İki, Ümmet-i Muhammed için çalışacağım, Ümmet-i Muhammed'e faydalı olacağım, onu kurtaracağım. İşte Gürcistan, hudut açıldı, Sarp kapısı. İsteyen gidiyor, isteyen geliyor. İşte Kazakistan, işte Özbekistan, oradan misafir geliyor, bizden oraya gidiyor. İşte Avrupa, buyur, vizeyi al, git. Bizim yeşil pasaportunuz var, vizesiz gidiyoruz. İstedığımız zaman uçağa atlar gideriz. İşte Amerika, Yani her yere gidilebilir, çalışma yapılabilir.

O halde şu anda müslümanların çok büyük vebali var. Yapmadığı şeylerden dolayı Allah'ın soracağı çok sorular var Müslümanlara.

Ey Müslüman!

Sen dünyaya rahat etmeye mi gittin?

Dünya rahat yeri miydi?

Keyif yapmaya mı gittin?

Tatil yapmaya mı gittin?

Eğlenmeye mi gittin?

Ben sana kitap gönderdim, okumadın mı?

Peygamber gönderdim, tanımadın mı?

Hadîs-i şerîflerini dinlemedin mi?

Allah'ın, Resûlullah'ın buyruğunu niye tutmadın diye Allah sorar. Soracak zamandayız. Onun için sûratle, sûratle ilme sarılarak ve fiilen bir şeyler yaparak İslâm'ın hizmetine girmemiz lazım. Sûratle. Senin giremediğin Kazakistan'a Hindistan'dan Krişne misyonerleri gidiyor. Hindu yapmaya çalışıyorlar. Senin gitmediğin Kazakistan'a Amerikalılar kaç sene önceden misyoner göndermeye başlamışlar. Kesenin ağzını açmışlar. Misyoner göndermişler. Onları Hristiyan yapmaya çalışıyorlar. Çoktan geç bile kalmışız. İlk Türki Cumhuriyetler sözünü diyor, bir eski bakan bana anlattı. Ben 16 sene önce Amerika'da duydum diyor. Rusya yıkılacak, Türki Cumhuriyetler ortaya çıkacak diye 16 sene önce duydum diyor. Şimdi 17 sene oldu. Bak bizim 17 sene önce Rusya'nın Gorbachev böyle yapacak, şöyle olacak, Perestroika, Glasnost falan olacak da, Türki Cumhuriyetlere gidip gelmek mümkün olacak diye bilmiyordu. Ama Amerika'da biliyordu.

Neden?

Sosyal aletleri var yani gelişmiş tarif ettiğim gibi basit alet yapan insan, kompleks alet yapan insan, görünmez, esrarlı şeylerin, elle tutulmaz ve görülmez, faydalı şeylerin

kıymetini anlayıp, onlarıda kullanabilen insan. Araştırmalarını yapmış, 16 sene önceden tedbirini almış, 16 seneden beri oraya misyoner göndermeye başlamış, senin müslüman kazaklar, yarın öbür gün çocuklar bir de hristiyan olacak. Zaten namaz kılmayı bilmiyor. Eski reis-i cumhurları geldi, İskender Paşa'ya bizim Fatih'e, İstanbul'a, Efendim, dediler ki Kazakistan'ın eski reisi cumuru, oh maşallah hoş geldiniz, avanesiyle, maiyetiyle geldi, odamıza oturdu. Uzun boylu, efendim, işte Kazak Türklerinden adını unuttum, efendim, bir kimse. Ezan okundu, ikindi ezanı. Buyurun namazı kılalım da dedim. Namazı kılalım, ondan sonra gelin. Güldü, ben namaz kılmak bilmem. Namaz kılmayı bilmiyor. Müslüman sayıyor kendisini ama namaz kılmayı bilmiyor. Unutturulmuş 70 yıl komünizm, din afyondur diye onlara onu öyle telkin etmiş. Şimdi Özbekistan'ın reisi Cumhur Kerimov sakallıyı falan almıyormuş şeye. Hudutları sıkıştırmış. Bu gericiler ne yapıyor burada diye. Yani Özbekistan'a zorluk çıkartıyormuş, şey yapıyormuş. Ama Amerikalı 16 sene önceden daha kimse işin farkında değilken oraya adam gönderiyordu. Kendi işini yürütecek tedbirleri almıştı.

Neden?

Görünmez aletleri yapabilen zekâ seviyesinde olduğu için. Sosyal müesseseleri kurabilen medeniyet seviyesinde insanlar olduğu için. Bu dernekler, bu vakıflar, bu kültür kurumları, bu hayır kurumları insanların manevi aletleridir. Toplumların manevi aletleridir ve Amerika'da, Avrupa'da, Almanya'da, Avustralya'da bunlar fevkalade fazla miktarda. Şaşırtacak kadar fazla. Amerika'da gördüm, Avustralya'da da aynen gördüm. Bir kasabanın girişinde çok büyük bir pano oluyor. Çok büyük. Yani şu duvardan daha büyük bir pano oluyor. O panoda, orada ne kadar sosyal müessese varsa, kulüp, dernek vs. vs. hepsinin levhası, adresi, toplantı, günü vesairesi yazılı oluyor. Mesela yazarlar birliği. Şubesi var orada, levhası var. Çarşamba günü saat 2'de toplantı yapar. Levhada görüyorsun. Masonic Temple, bunu da gördüm. Mason mabeti diyor, Temple diyor. Mabet demek yani. Masonic Temple. Şu günlerde toplantı yapar, gidiyorsun böyle Yunan sütunları üzerine oturmuş, Yunan mimarisi, böyle Temple. Hani din değildi. Sıkıştırdığın zaman din değil diyor. Sosyal bir müessese diyor. Ama Masonic Temple diyor. Mabet diyor yani.

İbadethane diyor kendi şeyine. Sonra Efendim bilmem işte şu cemiyetler, bu cemiyetler vs. ne yaşlıları boş bırakmışlar, ne çocukları boş bırakmışlar, ne kadınları boş bırakmışlar, ne tüccarı boş bırakmışlar, ne esnafı boş bırakmışlar. Hepsini eğitecek, hepsini bağlayacak, hepsini organize edecek, hepsini yetiştirecek müesseseler kurmuşlar. Medeniyet budur. Avrupa'dan bir Profesör Amerika'ya gitmiş, dönmüş. Arkadaşları evine gelmişler, hoş geldin, hele bize Amerika'daki hatıralarını, gördüklerini anlat diye sormuşlar. Bir tanesi demiş ki, nasıl görüyorsun yani bizim Almanya mı daha iyi, Amerika mı daha ileri, nasıl görüyorsun diye sormuş. Alman profesörün cevabına bakın. Yani hiç tahmin eder misiniz, altını çizerek yazın. Diyor ki Amerika daha ileri.

Neden?

Orada insanlar haftada 3 gün sosyal çalışma yapıyorlar diyor. Bizim Almanya'da haftada 3 gün sosyal çalışma yapmıyoruz. Amerika bizden daha ileri diyor.

Görüyor musun?

Ben eskiden şöyle ölçüyordum. Böyle bir ölçüm de duymuştum. Amerika'da şu kadar computer varmış. Computer kullanımı çokmuş

orada. Avrupa'da ondan azmış. Onun için Amerika ileri diyorduk. Şimdi bilgisayar her yerde var. Bizim Türkiye'de de bilgisayar her eve gildi. Herkesin cebinde var. Küçük bilgisayarlar. Mesele o değil.

Sosyal çalışma yapıyor musun?

Yani insanı kurtaracak, insanı yetiştirecek, birliği sağlayacak, irtibatı sağlayacak. Bak

Peygamber Efendimiz'in hangi hadîs-i şerîfi çıktı kura ile karşımıza?

Çektik. Müslümanlar bir vücut gibidir hadîs-i şerîf'i çıktı. Vücutun beyni vardır.

Hani müslümanların beyin?

Hani müslümanların beyin takımı?

Hani Müslümanlar Afganistan'daki Hikmet Yar'a Dur edepsiz! Çekil bakalım! Müslüman, Müslüman'la kavga etmez diyecek. Bosna da ki kardeşlere yardımı götürecektir. Kaddafi'ye edepsizlik yapma. Çekil oradan. Doğru düzgün bir idare gelsin diyecek.

Kaşları çatacak. Sonra Somali'deki zalimlere şöyle yapacak.

Nerede bir beyin?

Bak vücudu beyin idare ediyor. Şu beyinden çıkan sinirler her tarafa yayılır. Her hücreye gider. Beyinden çıkan sinirin, sinir

hücresinin bir ucu vücudun ta öbür taraftadır, bir ucu beyindedir. Beyinin her tarafta ilgisi vardır.

Hani Müslümanların ilgisi birbiriyle?

Dünyanın neresinde ne kadar Müslüman var haberimiz yok. İran'da ne kadar Türk var, Müslüman var. Ukrayna'da ne kadar var. Rumanya'da ne kadar var, Bulgaristan'da ne kadar var, Yugoslavya'da hiçbir şeyden haberimiz yok, haritamız yok. Bir ara bizim diyarımız imiş oraları, harita bile bulamadım ben. Kafkasya'yla ilgili harita aradım. Haberleri duydukça, harita yok. Yani bir haritamız bile yok. Hiç habersiz, tın tın, davul gibi bom boş şeyler. Hiç hazırlıklı değiliz. Sosyal müesseselerimiz yok. Çalışmalarımız yok. Sosyal müessesenin kıymetini de bilmiyor millet. Ne kadar önemli bir alet olduğunu da bilmiyor. Ne kadar faydalı bir alet olduğunu da bilmiyor. Avrupa biliyor, Amerika biliyor, Avustralya biliyor, oradan geliyor, oradan kazanıyor. Sizinkiler, bizimkiler bilmiyor. İşte biz onun için, muhterem kardeşlerim. Şimdi ben İskender Paşa Camiinde vaaz verdim de Cuma günü. Hocam dedi, iyi güzel söylüyorsun dedi namazdan sonra birisi. Bu iş dedi,

nasıl olur? Sana söyleyeyim mi dedi, söyle bakalım dedi.

Meclise girersek bu iş olur.

Ya Abdülhamid zamanında meclise ekseriyetteydi, ne yapabildi?

Şimdi Kaddafi ne yapabiliyor?

İran ne yapabiliyor?

Yani dünyayı anlasana biraz. Düşmanı tanısan.

Yani mecliste olanlar hür mü?

Her istediğini yapabiliyor mu?

Yani sen sâfi, tamamen has, hâlis insan ol-san, dünya üzerindeki bir sürü düşmanın var, bakalım her istediğini yapabilecek misin?

Yani görüş noksan. Değerlendirme noksan. Bir şeyden haberi yok. Yani meclislerin tamamen hocalardan, sarıklı cübbeli insanlardan ibaret olduğu zamanlarda o meclislerden ne gibi kararlar çıktığını düşünsene. Tarihi bir okusana. Yani meclisi de kullananlar olabilir. Meclisi de diktatörlükle, tepeden baskıyla, öldürerek, gözdağı vererek şey yapanlar olabilir. Meseleyi anlayamamış. Gelmiş bana akıl söylüyor yani. Meclis Hadi bakalım görelim. Bir hükümet, hükümet olabilir ama iktidar olamaz deniliyor.

Değil mi?

Hükümet olmak başka, iktidar olmak başka. Yani dediğini yapabilmek başka şey. Millet bunlardan haberdar değil. Millet çalışmanın neresinden başlayıp nerede biteceğinden haberdar değil. Millet ihtisasın öneminden haberdar değil.

d. İlime ve İslam'a Hizmet Etmenin Önemi

İrlanda'nın Filanca şehrinde beynelminel kongre yapılıyor. Unuttum başlığını ama işte işletmelerde karar verme mekanizmasının bilmem ne konusu üzerinde üç günlük toplantı.

Bak adamlar işletmeleri geliştirmek için, fabrikaları yönetmek için, toplumları idare etmek için nasıl detaya inmişler?

Bizimkiler daha ana hatlarıyla o konuları bilmez, onlar o kitabın içindeki bir paragraf için üç günlük orada bir toplantı yapıyor ve kararı geliştiriyor, tecrübeleri ortaya koyuyor, daha iyi bir yönetim sağlamak için çalışmalar yapıyor.

Onun için muhterem kardeşlerim, ilim olmadan, kültürel çalışma olmadan hiçbir şey yapamayız. Cahil insanlarla bir şey yapılmaz. Biriketten 15 katlı apartman yapamazsın.

Neden?

Biriket yük taşımaz. Betonarme olması lazım. Hatta betonarmayla da belli bir miktarda yükseklikte yapabilirsin. Daha fazlasını yapamazsın. Ondan sonra inşaatın çelik konstrüksiyon olması lazım. O 114 katlı, 120 katlı binayı yapabilmek için bu sefer beton da yetmez. Onun ağırlığı da aşağıda fazla tazyik yapar, o zaman çelik konstrüksiyon kullanmak lazım. Yani her şeyin bir inceliği, bir şeyi var, ilmi var, usulü var. O bakımdan biz Türkiye'nin mutluluğunu istiyoruz. Müslümanların mutluluğunu istiyoruz. Ezilmişlikten kurtulmasını istiyoruz. Sömürölmekten, aptal yerine konulmaktan kurtulmasını istiyoruz. Kızlarının tecavüze uğramamasını istiyoruz. Haysiyetiyle şey yapmasını istiyoruz.

Ne yapıyoruz?

Onu istiyorsa ne yapıyoruz?

Müessese kuruyoruz. Dergi kuruyoruz. Vakıf kuruyoruz. Bakın vakıflarımızın çeşitleri var. Bir kısmı doğrudan doğruya bize bağı vakıflar var, bir kısım kardeş vakıflar var. Vakıf kuruyoruz. Kültür Müessesesi kuruyoruz, Araştırma Enstitüsü kuruyoruz. Yüze yakın, yüzden fazla şube ile Anadolu'ya açılmışız, yayılmaya

ve bir şeyleri anlatmaya çalışıyoruz. Şimdi Trabzon'da Hak Yol Vakfımızın şubesini kurduk. Yani Çok mühim bir iş bu. Bunu belki uzaktan bir vakfın şubesi kurulmuş derler. Hayır. Burada yapılan çalışmalarla, konferanslarla, efendim, faaliyetlerle organize olacak Müslümanlar. Birlik ve beraberlik içinde hayırlı işler yapacak ve Müslümanlık gelişecek. Elemanlarımız yetişecek. Talebelerimiz okuyacak. Talebelerimiz, üniversitede başarılı talebeler olacak. İhtisaslar yapacaklar. Biz İlim Kültür Sanat Vakfı kurduk. Hak Yol Vakfı kurduk. Sağlık Vakfı kurduk. Ama hepsinin anası Hak Yol Vakfı'dır. Yani oradan insanımızın sağlığına hizmet edeceğiz.

Nasıl yaparız?

Sağlık Vakfı kuralım dedik. Sağlık Vakfı kurduk, hastaneler kurduk, klinikler kurduk. Elhamdülillah gayet güzel çalışmalar devam ediyor. Kültürüne hizmet edelim, nasıl hizmet ederiz dedik. Dergiler çıkarttık, kitap evleri kurduk, kitaplar çıkarttık. Bir şey meydana geliyor. Yani Anadolu'da bir kadro meydana geliyor. Kadroyu hazırlıyoruz. Bu kadro hazır olduktan sonra yani bunlar nasıl olsa hayırlı bir şeyler yapar, ama iyi yetişmiş olması lazım.

Şunu anlatmak istiyorum bu sıcak havada efendim zor şartlar altında muhterem kardeşlerim. Kurulan sosyal müesseselerin önemini anlayın. Ne kadar büyük bir hizmet olduğunu, ne kadar önemli bir alet olduğunu anlayın. Ve bu müesseseleri destekleyin ve eğitim ve ilmi çalışmalara, eğitim çalışmalarına, ilim çalışmalarına hem kendiniz katılın hem de mali bakımdan destek olun.

Bakın İslâm'ın çok güzel ibadetleri var. Namaz bir ibadet. Şahsi, ferdi bir ibadet. O hiçbir ibadet. Sıhhi, şahsi, ferdi bir ibadet. Ama bir de zekât var. O da farz, o da ibadet. Yani bir de para verme ibadeti var. İslâm'da bir de para verme ibadeti var. O da önemli. Cimrilikten kurtulacaksınız, yardımseverlik duygun gelişecek, dertleriyle dertleneceksin, arkadaşlarının ihtiyaçlarını karşılayacak çalışmalar yapacaksınız. Kesenin ağzı açılmadan olmaz. Ben Amerika'da gezerken, şöyle başka bir gözle incelemeye çalıştım Amerika'yı, işte bir buçuk ay, iki ay bir şey kaldığım zaman, baktım ki şehirleri gayet muntazam. Sokakları gayet muntazam. Yeşillik, bahçelik, intizamlı, temiz, pâk. Her alanın bir köşesinde ya kilise var, ya okul var. Kilisenin okulu. Ya hastane var, kilisenin

hastanesi. Ya kütüphane var, kilisenin kütüphanesi. E bunlar baktım, her birisi yani bizim vilayet binası gibi muhteşem binalar.

E bunlar nasıl oluyor?

Para vererek oluyor. Yani gayrimüslim dinini unutmamak için, dinini korumak için, dinini geliştirmek için kesenin ağzını senden çok açıyor. Senden daha fazla açıyor. Avustralya'da bir pedro bilmem ne, böyle bir şey gördüm, koca bir uçtan bir uça otomobilde gidiyorsun gidiyorsun, bitmeyen binalar, şeyler filan. Bu nedir dedim. Kilisenin bir teşkilatıdır dediler, muazzam bir teşkilattır. Bu İzmir'e de şube açtı dediler, Türkiye'de. İzmir'de de hristiyanlığı yaymaya çalışacak. Misyoner müessesesi İzmir'de de çalışacak.

Canım olur mu öyle şey?

Anadolu hristiyan olmaz. Olmaz ama ben biliyorum, burasına haç takıp da gezen gençleri. Oluyor, olmaya başlıyor. Adamın birisi şaşırılmış, kumarbaz, ayyaş, tevbekâr olmuş, hadi gitmiş Kum Kapıdaki kiliseye, papaza, demiş ki; efendim ben çok günah işledim. Müslüman, müslüman, müslüman, papaza gitmiş efendim ben çok günah işledim.

Ne yapmam lazım?

Senin adın ne demiş papaz?

Nerelisin demiş?

Biraz anladıktan sonra demiş ki;

Ah evladım sen yanlış yere geldin. Ben demiş hristiyan papazıyım, senin imama gitmen lazım. Yani doğru yola gelen adam, şaka değil bu. Şeyde İstanbul'da anlattılar, olmuş hadise. Yani doğru yola gelen adam, Peygamberi Hazreti İsa mı, Hazreti Muhammed mi, Hazreti Musa mı haberi yok. İbadet hanesi kilise mi, havra mı, cami mi haberi yok. Din adamı imam mı, papaz mı, haham mı haberi yok. O hale düşmüş. O hale düştükten sonra şaşırıp da tabi yılbaşında Aya yorgi kilisesine bilmem nereye gidip oradaki programa katılan Müslümanları da gazeteler yazıyor. Çok güzel program olmuş da, müslümanlar da katılmış. Yani öteki Müslümanlara da sen de böyle yap diye şey gösteriyor gazete, yol gösteriyor.

Onun için bizim bir rahmetli profesörümüz vardı. İlahiyat fakültesinde Tayyib OKİÇ diye. Nur içinde yatsın. Bosnalıydı. Böyle hop oturur hop kalkardı. Bunların çalışmalarını küçümsemeyin. Bunlar orayı hristiyan yapmak istiyorlar. Çok gayret göstermemiz lazım derdi. Tabi öldü görmedi zavallı bu günleri görseydi

kahrından ölürdü yani. Bir milletin hayatında derdi elli yıl, yüz yıl çok uzun değildir. Bunlar inatçıdır, teşkilatı var, organizasyonu var. Yüz yıl çalışınca iki nesil, üç nesil geçti mi üçüncü nesil hristiyanlaştırır. Sen Müslümansın, Hristiyan olmazsın. Senin çocuğun yarım müslümandır, o da hristiyan olmaz. Ama onun çocuğu dörtte de müslümandır, efendim, İslâm'dan şeyden haberi yoktur. O hristiyanlaşabilir, efendim, kiliseye gidip günah çıkartabilir, hastalık şifa bulmak için filanca manastıra gidip, oradaki dualı vaftizli sudan içmeye kalkabilir. Çünkü bilmez. Bildirmek için ilmi çalışma yapmak lazım. Herkesin koşması lazım.

Şimdi bir tane hoca, İki tane hoca, Ali Rıza Demircan Hoca, Diyarbakır'da konferans verecek. Ali Rıza Temel Hoca, Eskişehir'de konferans verecek. Olmuyor, yetmiyor. İki tane, üç tane hoca ile bu iş olmaz.

Bütün müslümanlar Allah'ın dinine, hizmete seferber olacak. Gün o gündür, zaman o zamandır. Yani her biriniz seferberlik vardır. İslâmi seferberlik vardır. Her biriniz İslâm için çalışacaksınız. Yarın, öbür gün Allah etmesin. Allah Bosna'yı da kurtarmanızı nasip etsin. Bosnadaki hadise şurada da olabilir. İşte şurası

Gürcistan. Burada da olabilir, yarın öbür gün. 50 yıl geçer, 30 yıl geçer. Ermeni kuvvetleri palazlanır. Efendim tedbirini almazsan, sosyal müesseseleri kurmazsan, planlarını anlamazsan, karşı tedbirlerini almazsan, yarın öbür gün Kars'ı da ister, Trabzon'u da ister. Karadeniz'de bir limanım olsun diye heves eder. Tedbir alacaksın. İleri görüşlü olacaksın. Bak, Sırp. Müslümanları, ben şöyle Yugoslavya'nın nüfus durumunu bir inceledim, hep azınlıkta kalacak şekilde yaymış Yugoslavya'ya, dağıtmış. Ve Müslümanların kesin olduğu yerlere başka nüfus getirmiş, Müslümanları %20, %25 civarında tutmaya çalışmış.

Neden?

Yani yarın öbür gün bunlar şey yapmasınlar diye. Tekrar biz müslümanlarız, devlet kuralım, tekrar Türkiye ile birleşelim demesinler diye 20 yıldır, 30 yıldır, 50 yıldır tedbirini almış. Biz hiçbir çalışma yapmamışız. Şimdi onların nüfusunu kıra kıra orada Balkanlar'da Müslüman bırakmayacağım diyor. Adamın niyeti var. Yunanlı'nın niyeti var, İstanbul'u alacak. Trabzon, Rum, Pontus İmparatorluğu'nu yeniden kuracak. Onun için çalışıyor, iddiası var.

Yüce ideali var yani. Büyük arzusu ideali var.
Onun için çalışıyor.

Senin neyin var?

Söyle bakalım. Senin bir arzun var mı?

Senin bir dileğin var mı?

Senin bir amacın var mı?

Senin bir idealin var mı?

Benim var. Ben Roma'da Roma'yı da, Roma Kilisesi'ni de yerle bir edip oraya da İslâm'ın bayrağını dikmek istiyorum. Amerika'ya da, kutplara da İslâm'ın bayrağını dikmek istiyorum. Onun için çalışmamız gerekir diye düşünüyorum. Gayesiz, maksatsız, hedefsiz, plansız, programsız çalışmanın sonu bizim Bosna'daki Hersek'teki müslümanların akıbetine götürür. Kendi memleketimizi bir zaman sonra nasıl olduğunu anlayamayız, başımıza hristiyanlar geçer. Efendim, hop kendimizi bakarız, bir hristiyan devletinin içinde buluruz.

O Pazarı girişe imza vermedik mi?

Verdik. Onlar kabul etmiyorlar diye şimdi dışındayız.

Kabul ederlerse ne olacak?

13 devletten bir tanesi olacağız. 13 devletin nispetine düşeceğiz. Ayıkla princin taşını. Hadi bakalım şimdi sen, Alman Helmut

Kohl'una derdini anlat bakalım Müslüman olarak.

Anlatabilir misin?

Onun için sosyal müessese kurmak, siyasi müessese kurmak, hukuki müessese kurmak, kültürel müessese kurmak, görünmeyen tedbirler, aletler, görünmeyen çalışmalar, idealistçe çalışmalar yapmak yani toptan, tüfekten, silahtan şu anda daha önemli oluyor. Şu müessesenin kıymetini bilin. Hak yol, ilim, kültür, yardımlaşma, vakfı. Bu bir alettir. Gelişmiş bir alettir. Computür gibi bir şeydir. Yani computürle çok şeyler, hünerler yapılıyor. Gelişmiş bir alettir bu. Bu müesseseleri çalıştıracaksınız. Ve kesenin ağzını açacaksınız. Herkes Allah yoluna malıyla da yardımcı olacak. Namazı kılıyoruz, tamam. Orucu da tutuyoruz, o da tamam. Biraz da kese ibadetini şey yap bakalım. Biraz da keseni aç. Biraz da Allah yolunda para ver. Hocam dilenciye verdim. Cuma namazı'ndan çıkarken beş bin lira tutuşturdum. Ayağı kesik bir dilenci var. Olmaz. Dilenciye değil, İslâm'ın ilerlemesi için de para sarf et. İslâm'ın ilerlemesi için.

Şimdi şu salon, salon mu yani?

Trabzon'a yakışır mı?

Yani güzel merkezi bir yerde ama külşen tavanlı, koltuklu, geniş, ferah bir şey olsa diye, yani zevk ehli insanlar sinema kuruyor, tiyatro kuruyor, koskoca efendim mekanlar yapıyor, Allah'ın yolunun kahramanları daracık yerlerde ter içinde, ben sucuk gibi terliyim, sıksan şimdi şakır şakır su akacak, efendim böyle şey mi olur?

Şartlar eşit mi?

Kim galip gelir bu durumdan?

İşte bizim aletimiz, işte onların aleti. İşte bizim imkanlarımız, paramız, işte onların imkânı. Onlar galip gelir. Perşembe'nin gelişi, çarşambadan belli olduğundan onlar galip gelir. Biz, memlekete de hâkim olmak zorundayız. Çoluk çocuğumuza da hâkim olmak zorundayız. Dış ülkelere de hâkim olmak zorundayız. Kazakistan'da benden şey istiyor, hoca istiyor. Gürcistan'da hoca istiyor. Gürcistan'ın Müslümanları bize Kur'an öğretecek hoca gönderin diyor. Dağıstan'da istiyor. Çeşenistan'da istiyor. Hepsi istiyor. Yani hararetle istiyorlar. Avustralya'dan benden kadı istiyorlar. İngiliz hakiminin karşısına çıkmaya utanıyor muyuz diyor. Budist iken Müslüman olmuş bir şey doktor. Hocam diyor bize diyor fıkıh bilen bir kadı

gönderin biz davalarımızı ona şey yapalım, İslâm hukukuna göre çözümlenin diyor. İhtiyaç var. Çok ihtiyaç var. Boş geçecek zamanımız yok. Bir saniyemizi harcamamamız lazım. Kendimizi çok iyi yetiştirmemiz lazım. Kendimiz yetiştirme fırsatını kaçırmışsak evladımızı iyi yetiştirmemiz lazım. Veya kabiliyetli bir genci desteklememiz lazım. Benim tüccar bir arkadaşım vardı. Aklım almıyor hocam diyor. Yalnız diyor bir adamı destekliyorum, benim namıma hoca olsun diye okutuyorum onu diyor. Maaşını veriyorum ve mesaisini veriyorum diyor. Onu yetiştirmeye gayret ediyorum diyor. Bu da olur. Bu da olur. Yani herkesin yapacağı bir şey var. Avustralya'daki bir misali anlatayım. Namazı nasıl olsa burada kılacağız ezan okundu ama Ümmi Mehmet Efendi diye birisi var. İlkokul diploması bile yok. İşçi. Avustralya'da işçi. Ama mücahit. İslâm şuuruna sahip. Şeker hastalığı. Şekeri artmış. Kanda bilmem 340-350'ye çıkmış şeker miktarı. Hasta olmuş, hastaneye yatırmışlar. Kendisi anlatıyor, sakallı, ümmi, yani cahil. Tahsili yok, diploması yok yani. Bir tane diyor, Ermeni'yi yatırmışlar diyor, aynı kavuşta diyor. Bir tane Avustralyalı var diyor. On- dan sonra bir tane de ben varım diyor.

Avustralyalı ihtiyara demiş ki:

Bizim ümmi Mehmet Efendi, Allah razı olsun, "Ya senin aklın yok mu hiç?" demiş Avust-ralya'lıya. Yarı yamalak İngilizcesi var işte ora-daki kişi ne kadar İngilizce bilebilir." "Senin ak-lın yok mu?" demiş. "Niye?" "Sen bak" demiş, "hastaneye düşmüşsün, yaşlısın. Yarın öbür gün ölürsen ahirette cehenneme gideceksin, cayır cayır yanacaksın. Aptal adam! Aklını başına topla da müslüman olsana demiş. Ömrünün so-nuna gelmişsin demiş. Adamı korkutmuş veya tesirli konuşmuş, adam kelime-i şehâdet getir-miş, müslüman olmuş. Ahir ömrü. Ümmi Meh-met Efendi hastaneye şeker komasına girdiği için tedaviye gidiyor, orada bir Avustralyalıyı müslüman ediyor.

Sen ne yapıyorsun?

Ben ne yapıyorum?

Diplomalarımız var, koca koca, efendim bilmem, tahsillerimiz var, cafcaflı unvanları-mız var.

Ne yapıyoruz?

Ömrümüzde bir insanı doğru yola çektik mi?

Bir müslüman kazandık mı?

Evladımızı güzel yetiştirdik mi?

Hanımımıza tesirimiz oldu mu?
Komşumuza faydamız oldu mu?
Dinimize bir hizmetimiz oldu mu?
Ne yaptık yani?
Hesabını yapalım.

حَاسِبُوا أَنْفُسَكُمْ قَبْلَ أَنْ تُحَاسَبُوا

Hâsibû enfüseküm kable en tühâsebû.

Allah seni hesaba çekmezden evvel sen bir
hesabını yap bakalım.

Kârda mısın?
Zararda mısın?
İyi misin?
Hoş musun?
Allah sevecek mi?
Kızacak mı?
Hesap mı soracak?
Cennetine mi sokacak?
Cehennemine mi atacak?
Bir hesap yapmak lazım değil mi?
Çalışmak lazım değil mi?

Yani ben kesin olarak söylüyorum, ne sizin
ne bizim yaptığımız çalışmalar yeterlidir. Ye-
terli çalışmıyoruz. Tam kapasiteyle çalışmıyo-
ruz. Koskoca bir fabrika, çok düşük kapasi-
teyle, yüzde beş kapasiteyle çalışıyoruz. Yüzde

bir kapasite içinde çalışıyoruz. Şurada önümüzde gayrı İslâm'a bir şey oluyor, müdahale etmiyoruz. Şurada İslâm'a bir yardım yapılacak, yapmıyoruz. Mali fedakârlıkta bulunmuyoruz. Efendim, hizmete koşmuyoruz.

Bak, cömertliği üç çeşit demiş kitaplarımız. Bir mal cömertliği. Paran vardır, verirsin. Malın vardır verirsin. Camiye kırk torba çimento verirsin. Çimento tüccarısındır, demir tüccarısındır, on ton çimento verirsin. Mal cömertliği, bu bir. Bazı insanın parası olmaz ama hizmet ehlidir. Pervane gibi döner, çok güzel hizmet yapar. Mesela o caminin, camiye misal almışız, o caminin yapılmasında koşturacak insana da ihtiyaç var. Akıllı, uslu, bilen, maaşlı bir insana da ihtiyaç var. Eh, bunun parası yok ama bu da koşturur, derneği güzel çalıştırır, şu camiye, şu müesseseyi bitirir mesela. Bu da bir şey. Veya Kur'an Kursu veya İmam Hatip Okulu veya daha başka sosyal müesseseler.

Mal cömertliği bir, ten cömertliği iki. Ten vücut demek farsça.

Bir de can cömertliği var. Mal cömertliği, ten cömertliği, can cömertliği var.

Can cömertliği nedir?

Allah'ın yoluna canını vermek. Malını da veriyorsun. Hizmetini de veriyorsun, icabında hayatını da veriyorsun, cihad ediyorsun. Cömertlik böyle olur. Yani param yok ne hizmet yapabilirim ki deme. Paran yoksa sen de be- deni hizmet yapabilirsin.

Öyle insan var ki geliyor bana soruyor, ho- cam Bosna'ya cihada gidebilir miyim?

Kimisi gitti, kimisi şehit oldu. Soruyorum ben de annen var mı, baban var mı, durumum nedir?

Durumuna göre bir cevap veriyorum. O da işte canını vermeni diyor. Can cömertliği. O da canını oradaki kardeşlerimize vermeye hazır. Şimdi ben dergide tedbir olarak üç şey söyle- dim. Çok kimse okumamıştır. Şey yapayım, an- latayım.

Şimdi bu adamlar ne yapmak istiyorlar?

Boşnakları keserek Müslümanları azaltmak istiyorlar değil mi?

Maksatları bu. Ben diyorum ki bütün evli kardeşlerimiz, Allah rızası için, Bosna her se- ferde öldürülen Müslümanların yerine geçecek birer çocuk sahibi daha olsun. Bosna için bir çocuk sahibi daha olsun.

Kimsenin aklına gelir mi?

Benim aklıma böyle geldi. Yani evli iki tane çocuğu var. Bir de Bosna Hersek için bir çocuk sahibi olsun. Madem onlar orada Müslümanı kesiyor, azaltacağım diye uğraşüyor, o zaman ben elli milyon, altmış milyonum Türkiye'de, altı kişi bir aile olsa, altı kişi bir aile olsa, öyle kabul etsek, efendim bir milyon, yok, on milyon, 10 milyon aile var.

Her aile, sen misin hain Sırp, hain Rus, Müslümanları Balkanlardan sürmek isteyen, sayısını azaltmak isteyen, ben bir çocuk daha yapacağım, senin bu tedbirini bozacağım dese, bir senede ne oluyor?

10 milyon artıyor Müslüman. Zaten Bosna Hersek'in nüfusu ne kadar.

2-3 milyon, 3 milyon, 4 milyon yani şu an görüyor musun?

Yani oturduğu yerden istersen, Allah'ın dine hizmet etmek istersen edebilirsin. Böyle bile hizmet edersin. Çok çeşitli hizmet imkanları vardır. Allah'tan isteyince Allah o çareleri buldurur. Onlar yeryüzünden İslâm'ı kaldırmaya çalışıyorlar.

Bismillâhirrahmânirrahîm.

يُرِيدُونَ لِيُطْفِئُوا نُورَ اللَّهِ بِأَفْوَاهِهِمْ

Yürîdûne li-yutfiû nûra'llâhi bi-efvâhi-him. (Saff Suresi 8. Ayet)

Allah'ın nurunu üfleyerek kalbini söndürmeye çalışıyorlar.

Biz ne yapacağız?

Biz de meşaleyi yandırmaya çalışacağız. Söndürmemeye çalışacağız. Söndürmemeye, devam ettirmeye çalışacağız. Bunun çok çeşitli yolları vardır. Herkese bir hizmet düşer, herkese bir pay düşer. Herkes bir bardak suyu alsın, dökse, sırpları sen alıp götür. 60 milyon insan, 60 milyon bardak su, Sırbistan'a birer bardak su döksek, sırpları sel götür.

Götürmez mi?

Çalışma yapmıyoruz. Bir milyar Müslüman, her birisi birazcık bir gayret gösterse, Sırp diye bir şey kalmaz, Rus diye bir şey kalmaz. Hacca gelenler şöyle bir gayret gösterseler, ne güzel şeyler yapılır. Onun için muhterem kardeşlerim, şu alışkanlıklardan sıyrılalım.

Âdet müslümanlığından, folklorik müslümanlıktan kendimizi kurtaralım.

Yani biz neden müslümanız?

Anamız babamız müslümanmış da ondan biz de onlardan doğduğumuz için müslümanız. Kendimiz şuurlu müslüman değiliz yani. Halkın

çoğu. Bir şeyden haberi yok. Ben gezdiğim Anadolu şehirlerinde çocukları çağırıyorum. Gel bakalım. Şeker vereceğim sana.

Peygamberimizin adı ne diyorum?

Doğru cevap veren onda bir. Bir camide bizim esnaftan sanayici, tüccar bir kardeşimiz anket yapmış.

Camide ne diyoruz?

Allah-u Ekber diyoruz.

Sübhânekellâhümme ve bi hamdik ve tebârikesmük ve teâlâ ceddük ve lâ ilâhe ğayrük.

Sübhane rabbiye'l-azim. Sübhane rabbiye'l-azim. Sübhane rabbiye'l-azim filan diyoruz.

Allah-u Ekber'in, *Lâ ilâhe illallah*'ın manasını belki bilirler.

Allah-u Ekber en büyük demek.

Lâ ilâhe illallah. Allah'tan başka yok demek ama.

Sübhâna'llâh'ın manasını bilen çok az hocam diyor. Anket yapmış. Okuduğu surelerin, duaların manasını bilen çok az diyor. E biz 60 yaşına gelmişiz, günde 5 defa kıldığımız namazı öğrenememişiz.

Bu ne biçim müslümanlık?

Böyle müslümanlık mı olur?

Sahâbe-i kirâm nasıldı?

Osman İbn Maz'un radiyallahu anha oturmuş Kâbe'nin orada. Arap şairlerinden

Nebî b. Rebî'a gelmiş. Herkes itibar ediyor o meşhur şair geldi diye. O da açmış şeyini, şiirini okuyor.

أَلَا كُلُّ شَيْءٍ مَا خَلَا اللَّهَ بَاطِلٌ وَكُلُّ نَعِيمٍ لَا مَحَالَةَ
زَائِلٌ

"Elâ küllü şey'in mâ hala'llâhe bâtilün ve küllü ne'îmin lâ mahâlete zâilün."

Başlamış böyle, şiiri okuyacak, kaside okuyor. O henüz daha müslüman olmamış. Osman İbn Maz'un sahabeden müslüman, ötekiler de Kureyş'in müşrikleri kalabalık. Yani bir şey geldi, büyük bir şair geldi Mekke'ye diye, etrafına halkalanmışlar, o da kasideyi okuyor. Birinci şeyi okumuş,

Elâ küllü şey'in mâ hala'llâhe bâtilün.

Yani gözünü aç, aklını başına topla, idrak et ki Allah'tan başka her şey boş manasına geliyor. Her şey boş. Allah'tan başka, Allah'ın kulluktan başka her şey boş. Tamam. Osman İbn Maz'un oradan demiş ki, *sadakte*. Doğru.

Küllü ne'îmin lâ mahâlete zâilün.

Her nimet bir gün gelip bitecek. Lâ demiş Osman İbn Maz'un oradan radiyallâhu anh. Hayır demiş. Şair şaşırmış, şiirini okuyacaktı, yarı yolda kesildi. Her nimet sonunda zahir olur. Hayır demiş, cennet nimeti ebedi. *Hüm fîhâ hâlidun*. Ebedi kalacaklar cennette. Yani orada nimet zahir olmayacak, onu söylemiş. Yani ben düşünüyorum da Kureyş'in müşrikleri kalabalık. Şair, henüz daha müslüman olmamış. Bir toplantı halinde Osman İbn Maz'un orada duruyor ama doğru söze evet diyor, eğri söze hayır diyor. Yani aktif. Yani enerjik, yani topluma müdahale ediyor. Haksızlığı engellemeye çalışıyor. Şair şaşırmış demiş;

Ey Kureyş eşrafı! Bu ne haldir?

Daha önce ben buraya geldiğim zaman herkes hürmet gösterirdi, bu ne ukelalık, küstahlık filan diyor. Olsun, o şeyin tebliğini yapıyor.

Yani o bakımdan her müslüman'ın Allah'ın dinine hizmet etmekle yükümlü olduğunu anlama zamanı gelmiştir. Şu folklorik, anadan babadan, mirasyedilik örneğiyle gelmiş müslümanlıktan sıyrılalım, gönlümüzde iman nurunu parlattıralım. Allah'ın dinine her birimiz sahabe gibi hizmet edelim.

Tamam mı?

Sahabe gibi nasıl?

Var gücüyle, tüm ömrüyle, tüm varlığıyla. Ordu teçhizlenecek, Ebû Bekr-î Sıddîk nesi varsa getirmiş. Ömer'ül Faruk nesi varsa yarısını getirmiş. Osman radiyallahu anh, çok büyük bir fedakârlıkta bulunmuş. Ötekisi çok büyük bir fedakârlıkta bulunmuş. Yani parasız iş dönmüyor, her şey parayla olur. Ben şimdi burada çok lüks, çok güzel salonlar vardır Trabzon da. Para olsaydı orada toplantı yapardım, orada çalışmalar yapardım. Buraya bir gün gelen, ertesi gün diyecek ki ben orada çok terliyorum, sıkışıklık oluyor, 100 kişiden fazla almıyor, 120 kişiden fazla almıyor derdim. Yani yaptığımız şeyi güzel yapmalıyız. Müslümana her şeyin güzeli yakışır, mükemmeli yakışır. Ve madem din için yapıyoruz, güzel olmalı. Yani şu vakfı Allah rızası için kurmuşuz. Eh kuruluştur, çekirdektir bu, çekirdek bir ağaç olacak. Ama inşallah koca koca müesseseler kuralım, elin adamı, içki için, dansöz için, keyif için, çalgı için, zevk için, günah için, nice masraflar yapıyor, nice güzel yerler tanzim ediyor, sen Allah için bir çalışma yapıyorsun.

Allah Teâlâ Hazretleri hepimizi hayatını rızası yolunda geçirmeye muvaffak eylesin. Gaflet uykusundan uyandırsın. Hidayet yoluna soksun. Sevdiği işleri ilham eylesin. Sevmediği yollardan ayağımızı kessin. Haramlardan, günahlardan kurtarsın. Yolunda daim zikrinde kaim kulları eylesin. Sahabe gibi, İslâm'ın selameti için, müslümanların faydasına hizmetle ömür geçiren aktif müslüman eylesin. Folklor müslümanı olmaktan, folklorik müslüman olmaktan hakiki müslüman olmaya, zamane müslümanı olmaktan, sahabe müslümanı olmaya, sahabe devri müslümanı olmaya döndürsün, imanımızın gereğine göre yaşatsın, konuştursun, iş yaptırsın, ömrümüzü hayırlı, verimli, feyizli geçirip huzuruna sevdiği, razı olduğu bir kul olarak çıkmayı nasip eylesin.

Özetlemek gerekirse, birkaç cümleyle, şu konuşmada neyi söylemiş olduk?

Allah'ın sevgisini kazanmak için kulluğumuzu güzel yapmak zorundayız.

Tamam mı?

Tamam.

Kulluğu güzel yapmak için de, Resûlullah'ın sünnetine uymamız lazım. Sallallahu aleyhi ve sellem Efendimiz'in yolunda yürümek

lazım. Kur'an-ı Kerîm'in yolunda yürümek lazım. Bunun için ilim lazım, irfan lazım. Bunları öğretecek, öğrenecek çalışmalara girmeliyiz. Öğrendiklerimizi uygulamalıyız.

Allah Teâlâ Hazretlerinin dinine herkes kendi mesleğine göre, kendi bütçesine göre, kendi imkanına göre birazcık yardım yapabilir. Nasıl yardım yapabileceğinin kendisi düşünüp bulur.

Allâhu Teâlâ Hazretleri;

كُونُوا أَنْصَارَ اللَّهِ

Kûnû ensârallâh (Saff Suresi 14. Ayet) buyuruyor.

Allah'ın dininin yardımcıları olun buyuruyor. Bugün Allah'ın dininin yardıma çok ihtiyacı var. Çünkü müslümanlar gevşektir. Her yerde müslümanlık gevşiyor. Müslümanlar sulandırılıyor. Müslüman toplumlar eritiliyor. Müslüman toplumlar zulüm altında. Onları kurtaracak kadrolar lazım, çalışmalar lazım. Bu çalışmaları yapmaya geçmeliyiz. Bu çalışmaları yapacak kadroları yetiştirmeliyiz. Bu konuları gündeme getirmeliyiz. Ömrümüzü Allah yolunda hayırlı, verimli geçirmeye çalışmalıyız.

Talebelik, tamam. Talebeliğini yap ama İslâm'a hizmetini devam ettir. Esnaflık, tamam. Rızık kapıdır. Orada çalış ama mutlaka Allah'ın dinine ne zaman yardım edeceksen et. Pakistanlılar çok hoşuma gidiyor. Ya haftanın bir gününü Allah'ın yoluna tahsis ediyorlar.

Mesela cumartesi çalışan insanlar oluyor hadi diyelim. Pazar günü mutlaka tatil. Altı gün dünyaya çalışıyor adam, yedinci gün yine dünyaya istirahat ediyor, zevkle çalışıyor. Olmaz. Altı gün madem dünyaya çalıştın, yedinci günü Allah'ın yolunda harca. İlim öğren. İlim öğret. Cihad eyle. Seyahat et, köye git, kente git, İslâm'ı anlat, tebliğ et. Çocuğunu yetiştir. Pazar günü okul olsa 6 saat, 8 saat, her pazar, böyle 6 saat 8 saat herkes ailesini, çocuğunu, kendisini İslâmi ilimle meşgul etse bir senede âlim olur. Yani şu takvimlerin arkasındaki bilgileri ezberlesek her gün âyetleri, hadîsleri ezberlesek âlim oluruz yani. Bu iş bu kadar zor değil. Ama hevesimiz çok az, gayretimiz çok az, çok derbederiz, çok plansızız, çok kötü çalışıyoruz. Yapmamız gereken çok şeyleri yapmıyoruz. Allah Teâlâ Hazretleri bunların hesabını sorar. Müslümanlığın da çok ihtiyacı var şu anda ateş ediyorlar yani isim olarak gönderiyor

belki. Nesli bozmak için, yuvayı yıkmak için, frengi aşılama için, aids aşılama için. Adam tarihi düşmanın. Boşuna değil. Yani herkesin bir kafasında bir planı, düşüncesi vesairesi var. O bakımdan siz de, insanlar bazen dünya için çalışıyor.

إِذَا اشْتَغَلَ النَّاسُ بِالدُّنْيَا فَاشْتَغِلْ أَنْتَ بِالْآخِرَةِ

"İze's-teğale'n-nâsü bi'd-dünyâ fe'steğil ente bi'l-âhirati"

İbrahim ibn Ethem'in sözüyle sonunu tamamlayalım.

Herkes dünya için çalışıyor. Dünyanın malı dünyada kalacak, ahirette hesabı olacak. Efen-
dim, sen ahiret için çalış, cenneti kazanmaya çalış, Allah'ın rızasını kazanmaya çalış, Allah'ın huzurunda hesap vereceğini unutma, hesaptan yüzün ak çıkmasına gayret et. Tedbirini şimdi-
den ona göre al, hiçbir zamanını boş geçirme ve mali fedakârlıktan kaçma. Yani parasız hiçbir şey olmuyor, bunu bilin. Mutlaka keseler açılacak, mutlaka hayır paraları bir yerde toplanacak, hayırlı işler yapılacaktır. Bizim bu kardeşlerimiz 4 tane daire tutmuşlar, talebelere bakıyorlarmış, şey yapıyorlarmış. Hocalar

kendi maaşlarının %10'unu vererek falan ilerliyorlarmış.

Olmaz.

Herkes yardımcı olacak. Herkes katkıda bulunacak, herkes çalışmalar yapacak, daha güzel mekânlar kuracaksınız. Bahçesi olan, deniz kenarında, parkı olan, kadınlar kısmı olan, erkekler kısmı olan, video ile kapalı devre yayın yapabilen, air-condition'lı, havalandırılmalı, güzel yerler yapacaksınız. Alman'ın birisi gelmiş, Adapazarı'nda fabrika kuracaklar, gezmişler. Şehri gözlerken demiş ki, kültür merkezini de görelim şehrin. Demişler yok öyle bir şey. Yok. Aaa şaşırmış adam.

Kültür merkezi yok mu şehirde?

Yok. Böyle şey mi olur?

Osmanlı kültürü iyiymiş, İslâm kültürü iyiymiş, bilmem Türk kültürü, ecdadımız şöyle âlimmiş, böyle ârifmiş, şöyle zarıfmiş, şöyle kibarmış, böyle edinmiş. E öğrenmiyorsun, öğrenecek müessesen yok. Müesseseyi kurmamışsın, kültür merkezini kurmamışsın. Olmaz.

Onun için hepinizi Allah'ın dinine yardım etmeye, yardımcı olmaya davet ediyorum. İstanbul'dan bu davet için geldim. Hepiniz Allah'ın dinine yardımcı olun. Hazreti Ali

Efendimiz her yerde söylüyorum, hoşuma gidiyor, şakacı bir insanmış. Kerremallahu vecheh radiyallahu anh hazretleri. Vallahi demiş ömründe kimseye iyilik de yapmadım, kötülük de yapmadım demiş. Âyet-i Kerîme'de de öyle, oradan alıyor manayı.

Yani ne demek istiyor?

Kimseye iyilik yapmadım, kendime yaptım. Yaptıysa iyilik sevabı kendisine. Kimseye kötülük yapmadım, çünkü kötülük yapmışsam cezası bana. O kötülük yapan mükâfat alacak, mazlum olduğu için. Cezayı ben yiyeceğim. Demek ki ona kötülük yapmadım, kendime kötülük yaptım. Demek ki ona iyilik yapmadım, kendi puan kazandım, kendime iyilik yaptım. Herkes kendisi için yapacak. O bakımdan lütfen çağ dışı yaşamayın. Çağın içinde yaşayın. Eski asırlarda yaşamayın. 20. yüzyıla gelin. 21. yüzyıla giriyoruz. Kenarında kalmayın. İslâm'a modern bilgilerinizle, tecrübelerinizle var gücünüzle ciddi destek verin ki, inşaallah Allah yardım edecek bize sonunda,

وَالْعَاقِبَةُ لِلْمُتَّقِينَ

Ve'l-'âkibetü li'l-müttekîn. (Kasas Suresi 83. Ayet)

Sonu inşaallah bizim için hayırlı olacak. Dünyada en sonunda İslâm'ın kıymetini anlayacak ama çalışanlar kazanacak. Çalışmayanlar vebal altında kalır. Onun için bugünden itibaren kendinize sorun.

İslâm'a ben nasıl hizmet edebilirim?

Bugün nasıl hizmet edebilirim?

Sabahleyin neler yapabilirim diye sorun. Akşam da neler yapabildim diye sorun. Her gün bir defter tutun, kârınızı, zararınızı, *Hâsibû enfusekum kable en tuhâsebû*. Ahirette hesaba çekilmezden önce dünyada yapın. Bakalım gününüz kârlı mı geçmiş, zararlı mı geçmiş görürsünüz o zaman.

Allah Teâlâ Hazretleri, Resûlullah'ı sevdiği ümmet olmayı, kendisinin sevdiği has kulları olmayı cümlemize nasip eylesin... Dine çok güzel hizmetler yapmanızı nasip eylesin...

el-Fâtiha.

Prof. Dr. Mahmud Es'ad COŞAN

11.06.1993

Trabzon

Bütün HADİS DERSLERİ'ne PDF olarak ulaşmak için tıklayınız.

SERVER
KÜRSÜ